

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มี
และไม่มีการนำเรื่องในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม.๓)

- 1 ก.พ. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต.ชุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉลวย ชาวนาวิก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

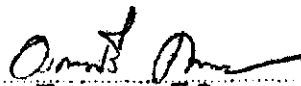
กรกฎาคม ๒๕๒๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ใต้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

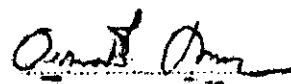
กรรมการที่ปรึกษา

เสาวศักดิ์ รัตนวิชัย ประธาน

 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

เสาวศักดิ์ รัตนวิชัย ประธาน

 กรรมการ

กฤษฎา เสาวพงศ์ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และอาจารย์อรุณศรี กุมุท ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ เสาวณี อินทรภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพาศน์ พงุทธิประภา ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขการเขียนการนำเรื่องและให้คำแนะนำการเขียนแบบทดสอบ อาจารย์กาญจนา เกียรติประวัติ ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบเรื่องตั้งแต่ต้น

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และคณะอาจารย์ และชอบใจนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือ ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนศรีวิชัยวิทยาที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลอง

ฉลวย ชาวนาวิก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของการอ่าน	9
ความหมายของความเข้าใจ	10
ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน	12
เอกสารเกี่ยวกับการนำเรื่อง	14
ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเรื่องกับความเข้าใจในการอ่าน	16
งานวิจัยเกี่ยวกับการนำเรื่อง	18
สมมติฐานในการวิจัย	25
3 วิธีดำเนินการ	26
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย	27
วิธีการทดลอง	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	33

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
การทดสอบความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานความเข้าใจใน	
การอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน	
การทดลอง	37
การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน	
ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลัง	
การทดลอง	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
ความมุ่งหมายของการวิจัย	42
สมมติฐานในการวิจัย	42
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	43
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	43
วิธีดำเนินการทดลอง	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
อภิปรายผล	
ข้อเสนอแนะ	49
ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนหรือสำหรับผู้เกี่ยวข้องทาง	
การศึกษา	49
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	58

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสอนอ่านที่ใช้ในการทดลอง	27
2	เวลาเฉลี่ยในการอ่านข้อความ	29
3	เวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความแต่ละเรื่อง	30
4	คาสติพิพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความ ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง	37
5	การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่าน ข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อน การทดลอง	38
6	คาสติพิพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความ ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	39
7	การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	
8	คาสติพิพื้นฐานคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	40
9	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจ ในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุมภายหลังการทดลอง	41
10	ค่า P_H , P_L , P , r ที่ได้จากวิเคราะห์แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในข้อความภาษาอังกฤษ	60

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นวิธีการหาความรู้ความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อันประกอบเข้าเป็นประสบการณ์ที่ใช้แก้ปัญหาและปรับตัวให้มีความรู้ความเข้าใจในสังคม แต่ความรู้หรือวิทยาการต่าง ๆ ในปัจจุบันส่วนมากเกิดขึ้นในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ดังนั้น ตำราวิชาการ เอกสารงานวิจัยส่วนมากจึงเขียนเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกเพื่อให้มีความรู้และทักษะพอที่จะอ่านตำรา เอกสารและงานวิจัยเหล่านั้นเพื่อเรียนรู้ รวบรวม ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษาในระดับสูงต่อไป

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะทั้งสี่ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถ้าพิจารณาอย่างรอบคอบจะเห็นว่าทักษะทางด้านการอ่านมีความจำเป็นในการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในเด็กไทยมากกว่าทักษะทางด้านอื่น ซึ่งสำคัญในอันดับรองลงไป เนื่องจากผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาการสาขาอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น

ความจำเป็นและความสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะเพื่อประโยชน์ดังกล่าว เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการ นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาหลายคน เช่น โคบายาชิ (Kobayashi, 1975 : 188) ซึ่งกล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่จะใช้สะสมความรู้ วิทยาการ ตลอดจนแนวความคิดต่าง ๆ ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านจะไปสู่สังคมที่กว้าง ทำให้ทราบแนวความคิดและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียน

ภาษานั้น ๆ สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะภาษาอื่น เพราะผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมจะกอบโกยความรู้ได้มาก และ จินกา โพธิ์เมือง (จินกา โพธิ์เมือง 2520 : 17) ได้ทำการศึกษาสนับสนุนว่า นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการศึกษามักเป็นผู้รักการอ่านและอ่านเป็น และ วิลเลียม (Williams. 1968 : 204) ได้กล่าวว่า การที่ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจอันดีในการอ่านนั้น เป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล (Individual Potentiality) ซึ่งจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

การอ่านจะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง อยู่ที่คุณอ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะความเข้าใจทำให้รวบรวมความคิดในเรื่องที่อ่านได้ ฉะนั้นการเรียนการสอนจึงควรเน้นความเข้าใจในการอ่าน (Tinker. 1952 : 15)

ฟรอสต์ (Frost. 1967 : 43) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านไว้สามประการ คือ

1. องค์ประกอบคำและความหมายของคำ (Word Factor) หมายถึง รูปแบบของคำและความหมายของคำนั้น (Individual Word Form and Their Meanings)
 2. องค์ประกอบด้านการเรียงถ้อยคำ (Verbal Factor) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ และความสามารถในการจัดลำดับขั้นตอน (Organization) ของข้อความได้
 3. องค์ประกอบด้านการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning) เพื่อสังเคราะห์ใจความของเรื่องที่อ่าน
- เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านดังกล่าวมา จะเห็นว่าศัพท์และโครงสร้างเพียงสองอย่างไม่สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง แต่ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าอะไรเป็นสาระสำคัญ (Main Idea) อะไรเป็นสาระย่อย

(Minor Idea) ที่สนับสนุนสาระสำคัญแต่ละสาระ แต่ละสาระเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ความสามารถทางภาษานี้จะมีขึ้นไ้เมื่อนักเรียนมีการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นปัญหามากทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้ที่เรียนภาษานั้นเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยเองสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาหลายปี สังเกตพบว่าการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดไม่ได้รับการเน้นเท่าที่ควร นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษได้เต็มที่ ผลการวิจัยของ สมจิตร เอี่ยมศุภนิมิต (สมจิตร เอี่ยมศุภนิมิต 2517 : 87) พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านตีความแปลความ และขยายความ ไม่เหมาะสมกับชั้น สิ่งทีนักเรียนต้องการให้ครูอธิบายมากที่สุดคือ เนื้อเรื่อง และผลวิจัยของ กุสุมา มะนะสุนทร (กุสุมา มะนะสุนทร 2518 : 80) พบว่า ความสามารถของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยมหาวิทยาลัยไม่เหมาะสมกับชั้นเช่นเดียวกัน

ผู้เขียนหนังสือหรือบทความส่วนใหญ่ทราบปัญหาการอ่าน จึงหาทางช่วยเหลือผู้อ่านโดยบอกหัวข้อ การใช้ตัวพิมพ์หนา ตัวพิมพ์เอน ชีคเส้นใต้ข้อความสำคัญ การสรุปย่อเรื่อง การให้โครงเรื่อง ดังเช่น ออซุเบล (Ausubel. 1968 : 148) ได้หาวิธีช่วยผู้อ่านให้เข้าใจเรื่อง สามารถจดจำเรื่องได้โดยการจัดข้อความขึ้นแนวทางเพื่อให้เกิดความคิดในเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้า (Advanced Organizer) ซึ่งบางท่านเรียกว่าการนำเรื่อง (Introductory) มีนักวิจัยต่างประเทศหลายท่านได้ใช้วิธีการของออซุเบล (Ausubel) ในการค้นคว้าหาวิธีช่วยการอ่านของผู้เรียนในแบบต่าง ๆ กัน เช่น โปรเจอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and others. 1970 : 28) ชุมรัก (Shmurak. 1974 : 2075 - A) ลอว์ตัน (Lawton. 1977 : 27) ออคโต (Otto. 1979 : 168) และ โคห์เลอร์ (Koehler. 1979 : 1264 - A)

สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น ซิงห์ (Singh. 1980 : 78) ได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา โดยหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจ

เรื่องหรือบทความที่อ่านโดยสรุปใจความเป็นภาษาแม่ กับสรุปใจความเป็นภาษาอังกฤษ
ง่าย ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ วิลลาต หันนาคินท์ (Vilas Hanakin. 1970 : 97) และ
ฮาร์วี (Harvey. 1980 : 34 - 35) ได้เสนอไว้เช่นกัน พวงเพ็ญ อินทรประวัติ
(พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2520 : 138) เสนอวิธีการบอกโครงเรื่องก่อนการอ่าน
วิลลาต หันนาคินท์ (Vilas Hanakin. 1970 : 94) และ ออตโต (Otto.
1979 : 135) ได้เสนอวิธีการโดยให้คำถามก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

จะเห็นได้ว่าการนำเรื่องเป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่ง และการนำเรื่องมีหลาย
รูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบอาจจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน จึงเป็นที่
น่าสนใจว่าการสอนอ่านด้วยวิธีการนำเรื่องในรูปแบบต่าง ๆ นั้นจะมีผลต่อความเข้าใจ
ในการอ่านแตกต่างกันอย่างไร ในที่นี้ผู้วิจัยจะใช้นำเรื่องเพียง 3 รูปแบบ คือ

1. ให้บทสรุปเป็นภาษาไทย
2. ให้บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้บทสรุปโดยเป็นคำถาม ต้องการคำตอบแบบบรรยาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแบบ
ต่าง ๆ กับการอ่านที่ไม่มีการนำเรื่อง
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องที่
แตกต่างกันสามแบบ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครูและผู้เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงพัฒนา
ความสามารถในการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน คำรา หนังสืออ่านประกอบให้มีประสิทธิภาพต่อความเข้าใจในการอ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้กระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) ที่กำลังเรียนวิชาทักษะอ่าน 2 (อ. 052) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม จำนวน 120 คน
2. เวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลา 8 คาบ ๆ ละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2523
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 ข้อความที่จัดให้มีลักษณะดังนี้
 - 3.1.1.1 ข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง
 - 3.1.1.2 การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย
 - 3.1.1.3 การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ
 - 3.1.1.4 การนำเรื่องด้วยคำถามต้องการคำตอบแบบ

บรรยาย

- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความตีความ ขยายความ สรุปความ และการเปรียบเทียบจากข้อความที่กำหนด ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

2. ข้อความ หมายถึง เนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยเลือกมา มีเกณฑ์ความยากง่าย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) หรือมีศัพท์และโครงสร้างเหมาะสมกับผู้เรียน ภาษาอังกฤษมาแล้ว 4 ปี โดยมีความยาวตั้งแต่ 200 - 300 คำ

3. การนำเรื่อง หมายถึง การจัดข้อความไว้ก่อนเนื้อหาที่จะอ่านด้วยวิธีต่าง ๆ กัน คือ ให้อักษรเป็นภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย เพื่อช่วยปรับความคิดของผู้อ่านให้สัมพันธ์กับสาระสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจในเนื้อหานั้น

4. บทสรุปที่เป็นภาษาไทย หมายถึง ข้อความที่จัดบทสรุปของเรื่องให้นักเรียนอ่านเป็นภาษาไทยก่อนอ่านข้อความใหญ่ มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องของข้อความ เขียนเป็นข้อความติดต่อกันไปตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่ขึ้นย่อหน้าใหม่

5. บทสรุปที่เป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง ข้อความที่จัดบทสรุปของเรื่องให้นักเรียนอ่านเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ มีศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนอ่านมาแล้ว มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องของข้อความใหญ่ และเขียนเป็นข้อความติดต่อกันไปตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่ขึ้นย่อหน้าใหม่

6. บทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย หมายถึง ข้อความที่เป็นข้อทดสอบ ให้นักเรียนทำก่อนอ่านข้อความใหญ่ มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องสำคัญและเนื้อเรื่องย่อย เขียนเป็นข้อ ๆ โดยนักเรียนต้องตอบคำถามเหล่านี้เป็นคำ วลี หรือประโยค

7. กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนศัพท์และโครงสร้าง แล้วให้อ่านข้อความที่นำด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย

8. กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนศัพท์และโครงสร้าง แล้วอ่านข้อความที่นำด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

9. กลุ่มทดลองที่ 3 หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนศัพท์และโครงสร้าง แล้วอ่านข้อความที่นำด้วยวิธีให้คำถามที่ต้องการ คำตอบแบบบรรยาย

10. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนศัพท์และโครงสร้าง แล้วอ่านข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะแยกกล่าวดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอ่าน และความเข้าใจ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการอันซับซ้อน การให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านจึงแตกต่างกันไป สุดแล้วแต่ผู้ให้ความหมายนั้นจะมองในด้านใด เช่น นักจิตวิทยาจะมองการอ่านในแง่จิตวิทยา นักภาษาศาสตร์จะมองการอ่านในแง่ของภาษาหรือนักจิตภาษาศาสตร์ก็มองในแง่ของจิตภาษาศาสตร์

นิวเวล และ ซีมอน (Newell and Simon. 1970 : 310 - 315) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตภาษาศาสตร์ การอ่านผู้อ่านจะใช้ระบบการรับข่าวสารในการรับรู้สิ่งที่อ่านโดยใช้คำเป็นอวัยวะสัมผัสจับสิ่งที่อ่านที่เป็นตัวหนังสือส่งไปยังหน่วยรับรู้ความรู้สึกเกี่ยวกับการอ่าน แล้วส่งไปยังขบวนการความจำ เมื่อสิ่งที่อ่านผ่านขบวนการจำไปแล้วจะถูกส่งกลับมายังตัวรับหน่วยสิ่งที่อ่านใหม่อีกครั้ง แล้วส่งมายังหน่วยปฏิบัติการอ่านออกมาเป็นเสียงหรือความเข้าใจ

เดอซองท์ (Dechant. 1969 : 11) กล่าวว่า การอ่านไม่ใช่เพียงความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือการออกเสียง หรือการรับความหมายจากตัวหนังสือ แต่ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นจากตัวหนังสือและต้องปรับความหมายของตัวหนังสือเหล่านั้นให้เข้ากับ ความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการให้ความหมายแก่ตัวหนังสือมากกว่าการรับความหมายจากตัวหนังสือ

ลาโด (Lado. 1964 : 14) ซึ่งเป็นนักภาษาศาสตร์ กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น ส่วนนักภาษาศาสตร์อีกคน คือ ฟรีส (Fries. 1968 : 131) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการตอบสนองสัญชาตญาณทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2511 : 2) ซึ่งอาจจะเขียนเป็นสูตรสั้น ๆ ว่า การอ่าน = การมองคำอักษรให้ชัดเจน + ความเข้าใจความหมายของคำ + การพิจารณาเลือกเอาความหมายที่ดีที่สุด + การใช้ความหมายให้เป็นประโยชน์

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านและวิเคราะห์ในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

ในการสอนอ่านนั้นผู้สอนจะต้องทราบถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อจะได้พัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งจะเพิ่มทักษะให้ผู้เรียน

บอนด์ และ ทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังนี้

1. ความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่เข้าใจประโยค อนุเจต (Paragraph) และไม่สามารถเข้าใจหรืออ่านได้

2. หน่วยความคิด (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้เมื่อนักเรียนสามารถอ่านเป็นหน่วยความคิด คือ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจความหมาย

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำ เป็นหน่วยความคิดแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ของคำของหน่วยความคิดในประโยค นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของคำในประโยคจะอ่านไม่เข้าใจ

4. การเข้าใจอนุเฉต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเฉตได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคอนุเฉต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางคำนี้ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจหน่วยที่ใหญ่ขึ้น (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจำลำดับของเรื่องที่อ่านได้ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉตกับอนุเฉต

ทักษะพื้นฐานดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ต้องมีความเข้าใจหน่วยย่อยเสียก่อน จึงขยายไปสู่หน่วยที่ใหญ่กว่า

ความหมายของความเข้าใจ

ชาวล แพร์ตกุล (ชาวล แพร์ตกุล 2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ถี่ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติสี่ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่สภาพทวนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถ

ตอบและอธิบายได้

การเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมาย และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ซึ่งสอดคล้องกับของ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2523 : 27) ว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถทางค่านิยมในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ ตีความ และขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต นอกจากนี้ พัทน์ น้อยแสงศรี (พัฒน์ น้อยแสงศรี 2520 : 76) สรุปว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading for Comprehension) จะต้องมีความสามารถในการค้นความหมายของคำ (Word Meaning) สังกัป (Concepts) โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) โครงสร้างอนุบท (Paragraph Structure) นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับเจตคติ (Attitude) และจุดประสงค์ (Purposes) ของผู้อ่านด้วย

การวิจัยและศึกษาเรื่องการอ่านในต่างประเทศเป็นที่สนใจและได้ศึกษากันมาเป็นเวลานานแล้ว เช่น ศึกษาว่ามีสิ่งใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการอ่านหรือต่อความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน เกทส์ (ปริญญา เกื้อหนุน 2519 : 3 อ้างอิงมาจาก Gates. 1947 : 356) มีความเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ความเข้าใจในการอ่านพิจารณาได้จากลักษณะต่อไปนี้

1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่าน (Type of Reading Comprehension)

มีอยู่หลายชนิด คือ

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ หรือเก็บใจความโดยทั่วไป
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะจบอย่างไร
- 1.4 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อโดยนำมาเขียนเสียใหม่
- 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ
- 1.6 อ่านเพื่อเปรียบเทียบ
- 1.7 อ่านเพื่อจำความ

2. ช่วงของความเข้าใจในการอ่าน (Range of Reading Comprehension)

เด็กจะอ่านได้ก็เพียงไรขึ้นอยู่กับความสั้นยาวของเรื่องที่อ่าน และขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญา ชนิดของประสบการณ์เก่า และความยากง่ายของข้อความที่อ่าน

3. ระดับความเข้าใจของการอ่าน (Levels of Reading Comprehension)

ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจศัพท์ที่อ่านและวิธีการพิเศษเฉพาะตัวผู้อ่านแต่ละคน

4. ระดับความรวดเร็วในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (Speed of Reading Comprehension)

ต้องอาศัยความเข้าใจศัพท์ ความสามารถในการฝึกเห็นภาพที่อ่าน ลักษณะการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าวเป็นสิ่งที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจะต้องได้รับการฝึกเพื่อจะได้รับประโยชน์จากการอ่านได้เต็มที่ และเพื่อยกระดับความสามารถในการอ่านให้อ่านเนื้อเรื่องที่ยาก ๆ ขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

ทฤษฎีองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านของ โฮล์ม (Holm's Substrata Factor Theory) (Holm . 1962 : 64 - 72) ได้สรุปทฤษฎีที่นำ

มาอธิบายการอ่านว่าองค์ประกอบในระดับที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านซึ่งมีองค์ประกอบย่อย เช่น

1. ความสามารถในการฟัง (Auding Ability)
2. การเข้าใจความหมายของคำที่เห็นโดยทางตา (Visual Verbal Meaning)
3. ความเข้าใจความหมายของคำที่มีอยู่ในเนื้อหาของเนื้อเรื่อง (Vocabulary in Context)
4. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ (Vocabulary in Isolation)
5. การเข้าใจความหมายของคำอุปมาอุปไมย (Verbal Analogy)

องค์ประกอบนี้ส่วนใหญ่เป็นความสามารถในการสร้างสิ่งกัปของคำต่าง ๆ ฉะนั้น จึงมีความสำคัญยิ่งในการอ่าน องค์ประกอบในระดับที่ 2 คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล องค์ประกอบในระดับที่ 3 เป็นการรับรู้ (Perception) มีความสัมพันธ์กับการอ่านต่ำกว่าองค์ประกอบระดับที่ 1 โดยโฮล์มอธิบายว่าอนุโครงสร้างแต่ละระดับ (1, 2 และ 3) จะมีเส้นเกี่ยวข้องสลับซับซ้อนกันมากมาย ถ้าบุคคลใดโยกย้ายได้คล่องมาก บุคคลนั้นจะมีความสามารถในการอ่านสูง ซึ่งเป็นผลมาจากบุคคลนั้นสร้างความคิดรวบยอดได้มาก

กาเย (กมล ภูประเสริฐ 2520 : 2 - 3 อ้างอิงมาจาก Gagne) กล่าวว่า การแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนในหลักสูตรลงเป็นหน่วยย่อยเพื่อให้นักเรียนเรียนนั้นควรได้กระทำให้เป็นลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันโดยหน่วยการเรียนตอนต้นจะต้องนำไปเรียนก่อน เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้หน่วยต่อไปตามลำดับ เรียกว่า ว่าการจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ (Learning Hierarchy) ซึ่งหมายถึง การวัดกลุ่มของสมรรถภาพทางความคิดให้มีความสัมพันธ์เป็นลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกันโดยการ

เรียนรู้พฤติกรรมขั้นต่ำกว่าทั้งหมดเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้สิ่งที่ยับยั้งขึ้นไป

นอกจากหลักการสอนทั่วไปดังกล่าวในด้านจิตวิทยา จรรยา สุวรรณทัต (จรรยา สุวรรณทัต 2519 : 57) กล่าวว่า การเรียนรู้สิ่งใดก็ตามหากผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดจากสิ่งที่เรียนได้ ย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสะดวกในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

จากความคิดดังกล่าว ถ้าครูสามารถให้นักเรียนทุกคนในชั้นสามารถเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้แล้ว ก็จะทำให้ให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง และเนื่องจากในแต่ละเนื้อเรื่อง มีความคิดรวบยอดหลายอย่างประสมกัน ฉะนั้นจึงจำเป็นที่ครูสอนจะต้องนำความคิดรวบยอดเหล่านั้นมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างมีขั้นตอน

กาเย (Gagne. 1965 : 62 - 97) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะสภาพและเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาจะเรียนรู้จากสัญญาณ (Signal Learning) เรียนรู้จากความสัมพันธ์ของสิ่งเร้า และการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) และการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ทางภาษา (Verbal Association) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าถ้อยคำที่ใช้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับผู้เรียน เช่น การเลียนเสียง การแปลภาษาจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เป็นต้น จากข้อเสนอของกาเย (Gagne) บทนำจะเป็นสิ่งเร้าเพื่อเกิดการแก้ปัญหาของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารเกี่ยวกับการนำเรื่อง

การนำเรื่องเป็นสิ่งที่เตรียมโครงสร้างของระบบความคิดให้ผู้เรียนช่วยเสริมความเข้าใจ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นขอบข่ายของเนื้อหาอย่างกว้าง ๆ และช่วยรวมเนื้อหาในเรื่องที่จะเรียน และรวบรวมความคิดให้สัมพันธ์กับเรื่องที่มีอยู่แล้วในโครงสร้างของระบบความคิดเดิมให้เข้าด้วยกัน (Ausubel. 1968 : 81 - 83)

กบรัค (Gubrud. 1971 : 4281 - A) ได้ให้ความหมายของการนำเรื่อง (Introductory) ว่าหมายถึงเนื้อหาสาระ (Information) ที่ให้ล่วงหน้า เนื้อหา ลอว์ตัน (Lawton. 1977 : 27) กล่าวว่าบทนำเรื่องเป็นการสรุปย่อและบอกขอบข่าย (Summaries and Overview) ของเนื้อเรื่องที่จะเรียน เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1977 . 4114 - A) กล่าวว่าบทนำเรื่องช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น โดยการสัมพันธ์ความรู้เก่าของผู้เรียนให้เชื่อมโยงกับความรู้ที่จะเรียนต่อไป ลุคัส (Lucus. 1979 : 4167 - A) ให้ความหมายว่าการนำเรื่องทำหน้าที่เป็นตัวรวบรวมข้อมูลของเรื่องทำให้โครงสร้างความคิดของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไป เพื่อเตรียมความรู้ใหม่ และ ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 137) ให้ความเห็นว่า การนำเรื่องเป็นการเลือกความรู้ที่มีระบบความคิดของผู้เรียนออกมา และบูรณาการความรู้เหล่านั้นเข้าด้วยกัน ในขณะเดียวกัน พาราซี (Parasi. 1977 : 2730 -A) ได้ทำการศึกษาพบว่า การเรียนที่มีการนำเรื่องนั้น ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องที่เรียนดีกว่าการเรียนที่ไม่มีการนำเรื่อง ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 137) ให้ข้อคิดเห็นว่า การนำเรื่องเหมาะสมกับนักเรียนระดับพื้นฐาน หรือเรื่องที่ผู้อ่านไม่เคยหรือเป็นเรื่องใหม่ ส่วนเรื่องที่ผู้เรียนคุ้นเคย ไม่จำเป็นต้องมีการนำเรื่อง

การนำเรื่องแบ่งได้เป็นหลายชนิด ดังเช่น โปรเจอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and others. 1970 : 25) ได้แบ่งการนำเรื่องตามช่วงเวลาของการให้สิ่งช่วยจัดให้เกิดความคิดรวบยอดในการสอนออกเป็นสามชนิด คือ

1. ให้ล่วงหน้าการสอน (Advanced Organizers)
2. ให้ระหว่างการสอนคำเนิ่นอยู่ (Concurrent Organizers)
3. ให้ตอนท้ายของการสอน (Post Organizers)

นอกจากนี้ โปรเจอร์ ยังจำแนกแบบบทนำเรื่องออกเป็นสี่ชนิด คือ

1. เรื่องย่อ (Content Abstract - CA)
2. โครงเรื่อง (Sentence Outline - SO)

3. คำถามถูกผิด (True-False Pretest - TF)

4. คำถามแบบเติมความให้สมบูรณ์ (Completion Pretest - CP)

คลอว์สัน และ บรานส์ (Clawson and Branes. 1973 : 11) ได้
เสนอแนะลักษณะการเขียนบทนำเรื่องที่จะช่วยให้มีลักษณะสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง
ดังนี้

1. จัดแสดงในลักษณะของข้อความที่แยกออกมาจากเนื้อเรื่อง
(Paragraph) โดยการสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่จะอ่านได้อย่างครบถ้วน
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในการเขียนจากเรื่องที่ยากและสับสน
3. เน้นสาระสำคัญ (Major Idea) ของเนื้อหาไว้เด่นชัด

ข้อเสนอนี้คล้ายกับข้อเสนอของฟินอคชีโร (Finocchiaro, 1974 : 81) ที่ได้เสนอวิธีการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจภาษาอังกฤษฐานะเป็น
ภาษาที่สองว่า หลังจากการสอนศัพท์และไวยากรณ์แล้วครูอาจทดสอบความเข้าใจโดย
ถามคำถามหลาย ๆ แบบในประโยคหรือข้อความเดิม โดยเสนอบทสรุปในแต่ละอนุเฉต
(Paragraph) ซึ่งประกอบด้วยข้อสรุปสำคัญ ลำดับเรื่องหรือบอกสาระสำคัญ (Main
Idea) ของข้อความจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านดีขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเรื่องกับความเข้าใจในการอ่าน

การนำเรื่องเป็นการจัดแนวความคิดเรื่องที่จะอ่านไว้ล่วงหน้า เพื่อช่วยใน
การเตรียมโครงสร้างระบบความคิดของผู้อ่าน เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การนำ
เรื่องมีอยู่หลายรูปแบบ ออซุเบล (Ausubel. 1968 : 81 - 83) ได้เสนอการ
จัดข้อความสำคัญไว้ข้างหน้าเรื่องที่จะอ่าน (Advanced Organizers) ซึ่งมีผลจะ
ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง คือ ช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นขอบข่าย (General Overview)
ของข้อความที่จะอ่าน และช่วยรวบรวมเนื้อหาในเรื่องที่จะอ่าน และความคิดรวบยอด
ที่สัมพันธ์กับเรื่องนั้นซึ่งมีอยู่แล้วในโครงสร้างระบบความคิดของผู้อ่านเข้าด้วยกัน

โรบินสัน (Robinson. 1961 : 29 - 30) ได้เสนอเทคนิคที่เรียกว่า SQ3R ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่าน อ่านเรื่องได้เข้าใจและรวดเร็วดังนี้

1. Survey (S) เป็นการกวาดสายตาไปตามหัวเรื่อง เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ถ้าหากมีการสรุปก็ให้อ่านบทสรุปก่อน วิธีการนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบแนวความคิดของเรื่องที่จะอ่านต่อไป

2. Question (Q) เป็นการตั้งคำถามกับตัวเองจากหัวข้อที่อ่าน เกี่ยวกับความสำคัญของเรื่อง เพื่อจะอ่านได้อย่างมีจุดหมาย ในขณะที่ยังอ่านก็พยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้ให้ได้

3. Read (R) อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ นั่นคืออ่านโดยมีจุดหมาย

4. Recite (R) ทดสอบตนเองว่าตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ ถ้ายังตอบไม่ได้ ก็ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่ ขณะที่อ่านอาจจะจดความคิดของเรื่องที่อ่านลงในกระดาษในรูปของโครงเรื่อง

5. Review (R) เมื่ออ่านจบแล้วลองสำรวจว่าคุณสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องได้ทุกจุดหรือไม่ สามารถจดจำเรื่องราวและจุดสำคัญของเรื่องได้เพียงใด โดยพยายามนึกบทวนจุดสำคัญของเรื่องได้เพียงใด โดยพยายามนึกบทวนจุดสำคัญเสียก่อน แล้วโยงความคิดมายังรายละเอียดของเรื่อง วิธีการอ่านแบบนี้จะทำให้ให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจและจดจำเรื่องได้แม่นยำ

นอกจากนี้ โรบินสัน (Robinson. 1961 : 132) ยังกล่าวว่า การที่ผู้อื่นได้ทราบแนวความคิดเรื่องที่จะอ่านล่วงหน้า ทำให้ทราบว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น การทราบแนวความคิดล่วงหน้าจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลาะความหมายของคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

โฮล์ม (Holm. 1962 : 64 - 72) ศึกษาพบว่า การอ่านจะมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญ

หรือจุดสำคัญของเนื้อเรื่องได้ องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีความหมาย คือ จะทำให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่าน ประมุน นิคมานนท์ (ประมุน นิคมานนท์ 2514 : 97) ได้นำแนวความคิดนี้ มาศึกษากับเด็กไทย พบว่าความคิดรวบยอดมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดสูงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดต่ำ

งานวิจัยเกี่ยวกับการนำเรื่อง

ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้ บทนำแบบต่าง ๆ มีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้หลายท่าน คือ

ออสซูเบล (Ausubel. 1960 : 267 - 272) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ผลของการให้บทนำเรื่องก่อนอ่านเนื้อเรื่อง โดยทดลองสามครั้ง ครั้งแรก ออสซูเบล ได้ค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง โดยตั้งสมมติฐานว่า การเรียนรู้และความคงทนในการ จำเนื้อเรื่องที่มีความหมายแก่ผู้อ่านและผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อนจะง่ายขึ้น ถ้าช่วยจับบทนำ เรื่องชนิดย่อเรื่องที่มโนใจความตรงกับบทความไว้มาก่อนหรือหลังบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับปีที่ 4 จำนวน 120 คน ซึ่งกำลังเรียนวิชาจิตวิทยา ในมหาวิทยาลัย อิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดให้กลุ่มทดลองศึกษาบทความที่มีบทย่อตรงกับ เนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมอ่านบทความที่มีบทย่อไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่อ่านบทความที่มีบทย่อตรงกับเนื้อเรื่องมีผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำ เนื้อเรื่องได้ดีกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง

ในปีต่อมา ออสซูเบล และ ฟิตเจอรัลด์ (Ausubel and Fitzgerald. 1961 : 261 - 274) ศึกษาค้นคว้าถึงผลของการให้บทนำเรื่องล่วงหน้าสามแบบ คือ

1. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Organizer)
2. แบบให้อ่านบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องที่อ่าน (Expository

Organizer)

3. แบบมีบทยอที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง (Historical Organizer)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย จำนวน 155 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านบทความที่มีการนำเรื่องหนึ่งแบบบทความที่อ่านเป็นบทความเกี่ยวกับศาสนาพุทธ หลังจากอ่านบทความได้สามวันแล้วจึงทดสอบ ผลการทดลองพบว่ากลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแบบบทยอเปรียบเทียบส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำมากกว่าการนำเรื่องอีกสองแบบ หลังจากนั้นอีก 10 วันต่อมาทดลองอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าการอ่านบทยอแบบเปรียบเทียบ และบทยอที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำสูงกว่าแบบบอกที่มาของเรื่อง

ในปี ค.ศ. 1962 ออซูเบล และ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ (Ausubel and Fitzgerald. 1962 : 243 - 249) ได้ร่วมมือกันค้นคว้างานวิจัยอีกฉบับหนึ่ง ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับการให้แนวความคิดของเรื่องไว้ล่วงหน้า เนื้อเรื่องที่ให้อ่านเป็นชุดต่อเนื่องกัน และไม่สัมพันธ์กับความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปีที่ 4 ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ให้กลุ่มควบคุมอ่านบทความที่มีการนำเรื่องไม่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่อ่าน ส่วนกลุ่มทดลองอ่านบทยอที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม จะเห็นชัดในกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ซึ่งผู้วิจัยทั้งสองให้เหตุผลว่า กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษานั้นมีความสามารถในการจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องต่ำ ขณะที่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะสามารถจัดความคิดรวบยอดของเนื้อหาใหม่ได้โดยอัตโนมัติ ฉะนั้นเด็กที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จึงต้องการบทนำเรื่องเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่อ่าน

มีการวิจัยที่ได้ผลสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ออซูเบล และฟิตซ์เจอร์อัลด์อีก แต่เสนอหน้าไวคนละแบบ คือ ผลการวิจัยของ โปรเจอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and others. 1970 : 28 - 33) ได้ร่วมกันเสนอผลวิจัยที่ค้นหาผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการให้บทนำก่อนบทเรียนในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

1. แบบย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง (Paragraph Abstract)
2. แบบบอกโครงเรื่อง (Sentence Outline)
3. แบบข้อสอบถูกผิดก่อนอ่านเนื้อเรื่อง (True-False Pretest)
4. แบบให้เติมคำก่อนอ่านเนื้อเรื่อง (Completion Pretest)

ใช้กลุ่มตัวอย่าง 124 คน แบ่งเป็นสี่กลุ่มทดลอง แต่ละกลุ่มแบ่งตามระดับความสามารถทางภาษา คือ ต่ำสุด ต่ำ ปานกลาง และสูงสุด ผลการวิจัยพบว่า การให้บทนำเรื่องทั้งสี่แบบจะให้ผลการเรียนรู้ในกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำสุด ต่ำ และปานกลาง ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่ากลุ่มปานกลาง และกลุ่มสูงสุด จะไม่แตกต่างกัน และได้พบว่าวิธีการให้บทนำเรื่องแบบย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง และแบบบอกโครงเรื่องจะได้ผลสูงกว่าวิธีการจัดแบบให้ข้อทดสอบถูกผิดและแบบเติมคำให้สมบูรณ์

ในปี ค.ศ. 1975 เบเกอร์ (Baker, 1976 : 6629 - A) ได้วิจัย ผลการเรียนรู้ และความคงทนในการจำที่ได้จากการให้บทนำเรื่องก่อนเสนอบทเรียนในวิชาสังคมศึกษาในระดับเกรด 9 บทนำเรื่องเป็นการบอกขอบข่ายและสังกัดของเรื่อง โดยอาศัยคำพูดกับเครื่องมือโสตทัศนอุปกรณ์ประกอบ สรุปผลการวิจัยพบว่า การนำเรื่องที่จัดความคิดรวบยอดให้ก่อนบทเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และความคงทนในการจำเนื้อหาวิชา ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาสูงและต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาเออ (Maher, 1975 : 2616 - A) พบว่าการนำเรื่องทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น โดยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 จำนวน 84 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเป็นสามระดับ คือ สูง กลาง และต่ำ ผลปรากฏว่าการนำเรื่องช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านปานกลางและต่ำ การนำเรื่องช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง ซึ่งผลการทดลองนี้ สอดคล้องกับการทดลองของ เคนเนดี้ (Kennedy, 1975 : 7786 - A) ซึ่งได้

ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านแบบมีการนำเรื่อง การนำเรื่องมีสองแบบคือ แบบ
เปรียบเทียบ และบทนำที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับ
วิทยาลัย 60 คน โดยแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. การนำเรื่องทั้งสองแบบช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาสูงขึ้น
2. การนำเรื่องทั้งสองแบบช่วยให้นักศึกษามีความคงทนในการจำ
เนื้อเรื่องได้มาก

3. การนำเรื่องแบบเปรียบเทียบให้ผลสูงกว่าการนำเรื่อง แบบมี
บทนำเกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่อง

4. การให้การนำเรื่องให้ผลสูงกว่าการไม่มีการนำเรื่อง

ในเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการนำเรื่องแบบต่าง ๆ ซิงห์ (Singh,
1976 : 76) ได้ศึกษาทดลองการนำเรื่องในการสอนอ่าน โดยเขาเป็นผู้ควบคุม
นิสิตฝึกสอนปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา เดวอส (Dewas) ของอินเดีย
ให้สอนกลวิธีที่ไต่ตั้งขึ้นโดยทดลองตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 ถึง ปี ค.ศ. 1976 ใช้สอน
การอ่าน 20 บท การทดลองเริ่มด้วยการให้บทสรุปที่มีใจความตรงกับบทความที่จะอ่าน
เป็นการนำบทเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของ
บทเรียนเป็นการรวบรวมความสนใจ ความตั้งใจของนักเรียน เพื่อครูจะได้สอนศัพท์
และโครงสร้างใหม่ ๆ ก่อนการสอนการอ่านกลวิธีนำเรื่องที่ใช้นี้คือ

1. ให้บทสรุปเป็นภาษาอินเดีย
2. ให้บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ
3. ให้บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ ตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอินเดีย
4. ให้บทสรุปที่เป็นภาษาอินเดียตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

ผลปรากฏว่า กลวิธีที่ให้ก่อนการสอนอ่านที่ให้ประสิทธิภาพสูงสุด คือ การให้
บทนำที่เป็นบทสรุปที่เป็นภาษาอินเดียตามด้วยบทสรุปที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

ในปี ค.ศ. 1979 โคเลอร์ (Koehler. 1979 : 1264 - A) ได้ศึกษาถึงบทบาทต่าง ๆ ที่ช่วยในการอ่านเอาเรื่องโดยเขาศึกษาเด็กเกรด 5 จำนวน 120 คน ใช้เวลา 5 วัน เมื่ออ่านเสร็จให้สอบหลังการสอน (Posttest) เพื่อศึกษาว่าบทบาทใดจะช่วยเพิ่มความจำของนักเรียนบทนำทั้งสี่ คือ ให้บทสรุปเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) บทสรุปเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Question) และบทสรุปที่เป็นคำถามให้ตอบแบบบรรยาย (Question Requiring Written Answer) และบทเรียนที่แนะนำการเขียนตอบบทสรุปที่ทำให้เป็นคำถาม (Instructions to Write and Answer a Summary-level Question) ผลการวิจัยพบว่าไม่พบความแตกต่างของการสอนทั้ง 4 แต่จากการวิเคราะห์ในเรื่องเวลา กลวิธีที่ให้บทสรุปเป็นประโยคบอกเล่าใช้เวลาเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สเตอร์คอด (Stordahl. 1972 : 61 - 70) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านลึ่ววิธี คือ การอ่านโดยการขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ อ่านแล้วทำเค้าโครงเรื่องย่อ อ่านแล้วสรุปเรื่องย่อ และการอ่านปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนกลุ่มละ 24 คน หลังจากการอ่านเนื้อเรื่องแล้วให้สอบทันที และหลังจากนั้นอีกหนึ่งสัปดาห์ให้สอบอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างพฤติกรรมการอ่านทั้งสี่วิธี

ซิงเกิลตัน (Sigleton. 1980 : 4392 - A) ก็ได้ศึกษาการให้การนำเรื่องว่าจะมีผลต่อความเข้าใจ และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่คัดเลือกหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนอ่อนจำนวน 69 คน ของวิทยาลัยเอ็ดเวิร์ดเวอร์เตอร์ กลุ่มทดลองได้รับการนำเรื่องพร้อมกับการสอนศัพท์ กลุ่มควบคุมไม่มีการให้การนำเรื่อง แต่ได้รับการสอนศัพท์เช่นเดียวกัน ใช้เวลาทดลอง 12 สัปดาห์ การทดลองเริ่มเมื่อผู้วิจัยสอนศัพท์แล้วให้บทนำเรื่องแก่กลุ่มทดลองแล้วให้อ่านบทความเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือสังคมศึกษา แล้วให้นำแบบทดสอบที่เป็นแบบเลือกตอบ 10 ข้อ และแบบให้เติมความให้สมบูรณ์ 10 ข้อ ผลปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเรื่องความเข้าใจและความคงทนในการจำ คณะแนะนําดังกล่าวให้การนำเรื่องได้คะแนน

สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการนำเรื่อง ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มอร์แกนเนต (Morganette. 1980 . 1525 - A) ที่ศึกษาว่าการนำเรื่องช่วยในเรื่องความเข้าใจและความคงทนในการจำหรือไม่ และระดับความรู้เกี่ยวกับการนำเรื่องช่วยในการเรียนและความคงทนในการจำดีขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย โดยให้อ่านข้อความเกี่ยวกับนิทานพื้นเมืองของพวกอินเดียนแดงในทวีปอเมริกาเหนือ การทดลองแบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกมี 6 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 และ 2 อ่านการนำเรื่องแล้วทำแบบทดสอบเกี่ยวกับการนำเรื่องแล้วจึงอ่านข้อความ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบเกี่ยวกับข้อความที่อ่านนั้น กลุ่มที่ 1 ให้ทำแบบทดสอบทันที กลุ่มที่ 2 ทำแบบทดสอบ 5 วันต่อมา กลุ่มที่ 3 และ 4 คำเนนการเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แต่ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับการนำเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา กลุ่มที่ 5 และ 6 คำเนนเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 และ 2 แต่ต้องอ่านการนำเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา แล้วทำแบบทดสอบเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ส่วนชุดการทดลองอีกชุดหนึ่งทดลองเกี่ยวกับเวลา แบ่งเป็น 6 กลุ่มเช่นเดียวกัน กลุ่มที่ 1 และ 2 ให้อ่านการนำเรื่อง 2 ครั้ง แล้วอ่านข้อความ กลุ่มที่ 1 ให้ทำแบบทดสอบทันที กลุ่มที่ 2 ให้ทำแบบทดสอบ 5 วันต่อมา กลุ่มที่ 3 และ 4 คำเนนเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 และ 2 แต่อ่านการนำเรื่องเพียงครั้งเดียว ส่วนกลุ่มที่ 5 และ 6 ไม่ได้อ่านการนำเรื่อง ผลการทดลองปรากฏว่าการให้ทำแบบทดสอบการนำเรื่องหรือการให้ระดับความรู้เกี่ยวกับการนำเรื่องไม่ส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี ค.ศ. 2520 เอื้อมพร จตุรธารง (เอื้อมพร จตุรธารง 2521 : 55 - 56) ได้วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำ

เนื้อเรื่องระหว่างการอ่านบทความที่ไม่ได้ให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องกับการอ่านบทความที่ให้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดเนื้อเรื่องสามวิธี คือ

1. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้า
2. การจัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ท้ายเรื่อง
3. การจัดเน้นข้อความที่แสดงความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้

ภายในเรื่อง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2520 จำนวน 336 คน จัดแบ่งออกเป็นกลุ่ม ตามระดับความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านรวมสามกลุ่มคือ กลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้คะแนนจากการทำแบบทดสอบมาตรฐาน แล้วสุ่มลงกลุ่มทดลองและความคุมเท่า ๆ กัน จากนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอ่านบทความสามเรื่องแล้วทดสอบทันที แล้วทิ้งไว้หนึ่งสัปดาห์กลับมาทดสอบอีกครั้ง เพื่อความคงทนในการจำ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านบทความที่จัดความคิดรวบยอดให้แต่ละแบบในการอ่านบทความแต่ละเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในค่าความคงทนในการจำเช่นเดียวกัน แนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยพบว่า การอ่านบทความที่จัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้า บทความที่เน้นข้อความที่จัดความคิดรวบยอดของเรื่องไว้ภายในเนื้อเรื่อง มีผลคะแนนความเข้าใจการอ่านและความคงทนในการจำมากกว่ากลุ่มอื่น

ในปี พ.ศ. 2522 เจียมจิต ห้าวหาญ (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 61) ได้วิจัยเพื่อศึกษาความเข้าใจการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทความการนำเรื่องสามแบบ คือ แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง แบบบอกโครงเรื่อง และแบบมีข้อสอบถูกผิด ซึ่งทำกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดลาดหญ้า อำเภอมะเอนก จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบมีความเข้าใจในการอ่านพอ ๆ กัน

การนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่องทำให้นักเรียนมีความจำคงทนกว่าการนำเรื่องอีก 2 แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้แสดงว่าบทนำเรื่องแบบขอความช่วยเหลือนักเรียนได้มาก เพราะจะเป็นการสรุปเนื้อเรื่องให้นักเรียน เกิดความคิดรวบยอดก่อนการอ่านใจความสำคัญ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการอ่านที่ไม่มีมีการนำเรื่องจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษด้วยวิธีนำเรื่องกับไม่มีมีการนำเรื่องจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย บทสรุปภาษาอังกฤษ และบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาทักษะอ่าน 2 (อ.052) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2523 โดยผ่านการเรียนวิชาหลัก 1 - 5 (อ.011 - อ.015) และวิชาเสริมทักษะ 1 - 4 (อ.021 - อ.024) มาแล้วที่โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 124 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ที่มีพื้นฐานความสามารถในการอ่านเท่าเทียมกัน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสอบแบบทดสอบมาตรฐานวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Comprehension) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ข้อทดสอบนี้มี 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที มีความเชื่อมั่น .7309 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ± 3.5145 การแบ่งกลุ่มตัวอย่างกระทำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานมาจัดอันดับโดยเรียงคะแนนสูงที่สุดถึงคะแนนต่ำสุด แต่ละอันดับคะแนนมีรายชื่อนักเรียนกำกับอยู่
2. แบ่งรายชื่อนักเรียนออกเป็นช่วง ๆ ช่วงละ 4 คน แล้วจับฉลากชื่อที่มีอันดับกำกับอยู่เข้ากลุ่ม 4 กลุ่ม โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีนี้จะได้กลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ๆ ละ 31 คน
3. ทดสอบพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่มโดยใช้ One - Way Analysis of Variance

4. ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายในการกำหนดวิธีการให้แก่แต่ละกลุ่ม ดังแสดง
ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสอนอ่านที่ใช้ในการทดลอง

กลุ่ม ตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม
	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 3	
	อ่านข้อความที่ จัดนำเรื่อง ด้วยบทสรุป เป็นภาษาไทย	อ่านข้อความที่ จัดนำเรื่องด้วย บทสรุปเป็น ภาษาอังกฤษ	อ่านข้อความที่จัด นำเรื่องด้วย คำถามที่ต้องการ คำตอบแบบ บรรยาย	อ่านข้อความที่ ไม่มีการนำเรื่อง
จำนวน นักเรียน	31	31	31	31

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 บทนำเรื่อง

ส่วนที่ 2 ข้อความที่กำหนดให้อ่าน (ส่วนเนื้อเรื่อง)

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ในการสร้างเครื่องมือนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การนำเรื่องและข้อความที่กำหนดให้อ่าน

1.1 เลือกข้อความภาษาอังกฤษจำนวน 8 ข้อความ ที่มีความ
 ยากง่ายของศัพท์และโครงสร้างในระดับที่เรียนภาษาอังกฤษในเวลา 4 ปี คำศัพท์
 และโครงสร้างนี้ผู้วิจัยรวบรวมจากหนังสือ English For Thai Students
 (New Edition) Book I-IV ของกรมวิชาการ ภาคผนวกของหนังสือ
 Read and Learn เล่ม 1 (กรมวิชาการ 2522 : ภาคผนวก) หนังสือ
 ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน (พินันท์ น้อยแสงสี 2519 : ภาคผนวก)
 นำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาและอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2 ท่าน และครูประจำการที่สอนระดับ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความยากง่าย เนื้อหาของ
 ข้อความทั้ง 8 ข้อความนี้แต่ละข้อความอยู่ในสาขาที่ต่างกันและเป็นข้อความไม่เป็นที่
 รู้จักแพร่หลายของคนทั่วไป

1.2 นำข้อความทั้ง 8 ข้อความที่เลือกและปรับปรุงแก้ไขโดย
 ผู้เชี่ยวชาญมาจัดการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษและ
 บทนำเรื่องด้วยคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย บทนำเรื่องทั้ง 3 รูปแบบนี้ใช้
 ศัพท์และโครงสร้างง่ายกว่าข้อความที่กำหนดให้อ่าน นำข้อความที่เป็นบทนำเรื่อง
 ให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วยอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษคณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2 ท่านและชาวต่างประเทศที่พูด
 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเท่าเทียมของ
 เนื้อหาสาระ

1.3 นำข้อความพร้อมบทนำเรื่องไปทดลองกับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่มีคุณลักษณะที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 4 ปี และเลือก
 เรียนวิชาทักษะอ่าน 2 เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัยที่โรงเรียน
 พระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
 และโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐม เพื่อหาเวลาเฉลี่ย

ในการอ่านหน้า และข้อความเพื่อกำหนดเวลาอ่านจริงแต่ละข้อความปรากฏผล
ดังตาราง 2

ตาราง 2 เวลาเฉลี่ยในการอ่านข้อความ

ข้อความเรื่อง	จำนวนคำ	เวลาเฉลี่ยเป็น นาที
Colours	350	26.40
Surfing	220	20.19
Transportation	300	23.45
One Is Worth Nothing	206	14.31
DDT	228	14.42
Money for Hard Work	228	16.20
Thanksgiving	252	15.10
Eskimos	150	13.38

นำเวลาเฉลี่ยที่ได้จากตาราง 2 มากำหนดเวลาในการอ่านข้อความเมื่อใช้จริง
ดังตาราง 3

ตาราง 3 เวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความแต่ละเรื่อง

ข้อความเรื่อง	เวลาที่ให้อ่านเป็นนาที
Colours	27
Surfing	20
Transportation	24
One Is Worth Nothing	15
DDT	15
Money for Hard Work	16
Thanksgiving	15
Eskimos	14

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 22 - 33)

2.2 ศึกษาการสร้างและเขียนแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิค
การเขียนข้อสอบของ ชวาล แพทย์กุล (ชวาล แพทย์กุล 2522 : 407) หนังสือ
Testing English as a Second Language ของ แฮร์ริส (Harris.
1969 : 159) และหนังสือ Modern Language Testing ของ วอลเลทท์
(Vallete. 1977 : 349)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านประเภทเลือกตอบ
(Multiple Choices) ชนิด 4 ตัวเลือก ข้อความละ 8 - 12 ข้อ

2.4 นำข้อสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)
จำนวนข้อความละ 100 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ที่โรงเรียน

พระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา (ที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่างจริง) อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา
อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม

2.5 การให้คะแนน ให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก
และ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ

2.6 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาตรวจสอบคุณภาพดังนี้

2.6.1 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อเพื่อหาความยาก

(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยเทคนิค High - low 27 Percent
Group Method of Item Analysis (Fan. 1952 : 1 - 32) เลือก
ข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้
จำนวน 79 ข้อ ส่วนข้อที่ใกล้เคียงได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความยากและอำนาจ
จำแนกสูงขึ้น

2.6.2 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม
โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา
อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยไม่ให้ช้ำกับครั้งแรก ทำการวิเคราะห์
หาความยากและอำนาจจำแนกเช่นเดียวกับครั้งแรก ปรากฏว่าข้อสอบและตัวเลือก
ของทุกข้อมีความยากและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ทุกข้อ คือมีความยาก (p)
ตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่าตั้งแต่ .20 - .80
ผลการวิเคราะห์ข้อสอบแต่ละข้อความดังกล่าวดังแสดงไว้ในภาคผนวก

2.6.3 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบ
ทดสอบโดยวิธีของ Kuder Richardson สูตร 20 (K - R 20) ได้
ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .580 - .833 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
(SE_{meas}) ตั้งแต่ $\pm 1.785 - \pm 3.357$

2.6.4 หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางภาษา

วิธีการทดลอง

1. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง ให้ทุกกลุ่มมีเวลาและวิธีการในการทดลองเหมือนกัน โดยสอนศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในแต่ละข้อความ เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานเท่ากันทุกกลุ่มใช้เวลาสอนแต่ละกลุ่มประมาณครั้งละ 10 - 15 นาที
2. ให้กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องโดยให้อ่านบทนำเรื่อง บทนำละ 3 นาที ก่อนแล้วจึงอ่านข้อความตามเวลาที่กำหนดในตาราง 3
3. ให้กลุ่มควบคุมอ่านข้อความที่ไม่มีการนำเรื่องโดยใช้เวลาที่กำหนดในตาราง 3 และเพิ่มอีก 3 นาที
ข้อความที่ให้อ่าน 8 ข้อความ ทดลองให้อ่านสัปดาห์ละ 2 ข้อความใช้เวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ติดต่อกัน
4. หลังจากการอ่านข้อความหนึ่ง ๆ จบ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในข้อความที่อ่านทันที
5. ตรวจให้คะแนนโดยวิธีถูกให้ 1 คะแนน ผิดหรือไม่ทำให้อ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวนของคะแนน (Variance) แต่ละกลุ่ม

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบ

(One Way Analysis of Variance)

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่มีหน้า 3 กลุ่ม รวมกันกับไม่มีหน้าด้วย t - test

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. หาสถิติพื้นฐาน

2. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตร K - R 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson : อ้างอิงมาจาก อนันต์ ศรีโสภา 2521 : 262)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sum x^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด
 pq แทน ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
 $\sum x^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. หาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดโดยใช้สูตรของ กิลฟอร์ด (Guilford. 1956 : 441)

$$SE_{meas} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ	SE_{meas}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
	S_x	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
	r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Guilford. 1956 : 261)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าที่จะพิจารณาใน F - distribution
	MS_B	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของกำลังสองภายในกลุ่ม

5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความที่มีการนำเรื่องและไม่มี
การนำเรื่องด้วย t - test (อังกฤษ สายยศ 2523 : 91)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \left\{ \frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right\}^2$$

$$\frac{\left\{ \frac{s_1^2}{n_1} \right\}^2}{n_1 - 1} + \frac{\left\{ \frac{s_2^2}{n_2} \right\}^2}{n_2 - 1}$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน mean ของกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 1, 2 ตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และที่ 2 ตามลำดับ
df	แทน degree of freedom

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
X	แทน ผลรวมของคะแนนดิบ
X^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบแต่ละข้อยกกำลังสอง
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
SS	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัวที่แตกต่างจาก คะแนนเฉลี่ย
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลรวมของผลรวมของคะแนนความแตกต่าง ยกกำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	แทน ระดับความเป็นอิสระ (degree of freedom)

กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุป
เป็นภาษาไทย

กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุป
เป็นภาษาอังกฤษ

กลุ่มทดลองที่ 3 หมายถึง กลุ่มที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามที่
ต้องการคำตอบแบบบรรยาย

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่อ่านข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

2. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

1. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

1.1 คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านค่าสถิติพื้นฐานทั้งตาราง 4

ตาราง 4 คำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนทดลอง

	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มทดลองที่ 1	31	9.0645	10.5120	3.2442
กลุ่มทดลองที่ 2	31	9.0645	10.3184	3.2122
กลุ่มทดลองที่ 3	31	9.1290	9.6608	3.1082
กลุ่มควบคุม	31	9.1935	8.7762	2.9635

จากตาราง 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าใกล้เคียงกัน คือกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 มีค่าเฉลี่ย

9.065, 9.065 และ 9.129 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.194

1.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองปรากฏทั้งตาราง 5

ตาราง 5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between	3	.354736	.118245	.012
Within	120	1226.07	10.2172	
Total	123	1226.42		

$$F_{.05} = 2.68$$

$$F_{.01} = 3.94$$

จากตาราง 5 ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = .012$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มที่พื้นฐานความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษหักเหียกัน

2. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน หลังจากการทดลองโคลีนสุกลงแล้วได้นำผลคือคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าสถิติพื้นฐานปรากฏทั้งตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	N	$\bar{X}$	s^2	s
กลุ่มทดลอง	93	36.4946	98.035296	9.90128
กลุ่มควบคุม	31	34.8387	103.40644	10.1689

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่มีการนำเรื่อง ($\bar{X} = 36.4946, 34.8387$)

2.2 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงทดสอบความแตกต่างดังตาราง 7

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	93	36.4946	98.035296	.413762
กลุ่มควบคุม	31	34.8387	103.40644	

$$df = 122$$

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .4138$) แสดงว่า การนำเรื่องก่อนการอ่านไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่มีการนำเรื่อง

3. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

3.1 ค่าสถิติพื้นฐาน หลังจากการทดลองได้สิ้นสุดลงแล้ว ให้นำผลคือคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าสถิติพื้นฐานปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนความเข้าใจการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มทดลองที่ 1	31	37.9355	94.796316	9.73634
กลุ่มทดลองที่ 2	31	37.7419	96.864964	9.8420
กลุ่มทดลองที่ 3	31	33.8065	97.761865	9.88746
กลุ่มควบคุม	31	34.8387	103.40652	10.1689

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย และบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษมีความเข้าใจการอ่านมีค่าสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามก่อนการคำตอบแบบบรรยาย และการอ่านที่ไม่มีการนำเรื่อง

3.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน
ข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

เพื่อให้ทราบแน่นอนว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความ
ภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงได้ทำการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน ผลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการ
อ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between	3	400.348	133.499	1.3588
Within	120	11784.9	98.2076	
Total	120	12185.3		

$$F_{.05} = 2.64$$

จากตาราง 9 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($F = 1.3588$) แสดงว่านักเรียนที่อ่านภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่อง
ที่เป็นบทสรุปแต่ละวิธี คือเป็นภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่
เป็นคำถาม ต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการไม่มีการนำเรื่องมีความเข้าใจใน
การอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 2 และนอกจากนี้ยังแสดงว่า
การอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยมีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือมีบทสรุปเป็นภาษาไทย
เป็นภาษาอังกฤษ และเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายก็ไม่มีผลทำให้ความ
สามารถในการอ่านแตกต่างกันด้วย ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 3

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ
ที่ไม่มีการนำเรื่อง กับการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่อง 3 แบบ ดังนี้

1.1 การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย

1.2 การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

1.3 การนำเรื่องด้วยคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ
ที่มีการนำเรื่องแตกต่างกัน 3 แบบ คือบทสรุปเป็นภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ
และเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย
บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการ
อ่านที่ไม่มีการนำเรื่องจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษด้วยวิธีนำเรื่องกับไม่มีการนำเรื่อง
จะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่อ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย
บทสรุปภาษาอังกฤษ และบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย จะมีความ
เข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาทักษะอ่าน 2 (อ.052) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 124 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ๆ ละ 31 คน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านเท่าเทียมกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีดังนี้

1. ข้อความภาษาอังกฤษจำนวน 8 ข้อความ มีความยากง่ายของศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับที่เรียนภาษาอังกฤษมา 4 ปี มีเนื้อหาในสาขาที่ต่าง ๆ กัน และไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายของคนทั่วไป
2. บทนำเรื่องในรูปแบบต่าง ๆ 3 แบบคือ
 - 2.1 บทสรุปเป็นภาษาไทย
 - 2.2 บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ
 - 2.3 บทสรุปเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ใช้ทดสอบหลังจากการอ่านข้อความจบแต่ละข้อความ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แต่ละข้อความมีข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านประมาณ 8 - 12 ข้อ ข้อทดสอบทั้งหมดมี 79 ข้อ มีความเชื่อมั่นตั้งแต่ .580 - .833 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานตั้งแต่ ± 1.785 - ± 3.357 คือเรื่อง Colour มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .712 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 2.160 เรื่อง Surfing มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .676 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 2.162 เรื่อง Transportation มี

ความเชื่อมั่นเท่ากับ .833 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ± 1.7852 เรื่อง One Is Worth Nothing มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .661 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 3.357 เรื่อง DDT มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .825 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 1.848 เรื่อง Thanksgiving มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .753 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 2.425 เรื่อง Eskimos มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .767 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 2.338 เรื่อง Money for Hard Work มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .580 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 2.472

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยสอนศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในแต่ละข้อความแก่กลุ่มตัวอย่าง
2. ให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มอ่านข้อความเรื่องเดียวกัน แต่มีการจัดที่แตกต่างกันดังนี้
 - 2.1 กลุ่มควบคุมอ่านข้อความที่ไม่มีบทนำเรื่องตามเวลาที่กำหนดของแต่ละข้อความ
 - 2.2 กลุ่มทดลอง
 - 2.2.1 กลุ่มที่ 1 อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทยตามเวลาที่กำหนดของแต่ละข้อความ
 - 2.2.2 กลุ่มที่ 2 อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษตามเวลาที่กำหนดของแต่ละข้อความ
 - 2.2.3 กลุ่มที่ 3 อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยายตามเวลาที่กำหนดของแต่ละข้อความ
3. ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำข้อทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภายหลังจากการอ่านข้อความเสร็จแต่ละตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาคาสถิติพื้นฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 องค์ประกอบ (One - Way Analysis of Variance)
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนด้วย t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยที่มีการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย บทสรุปภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการอ่านโดยไม่มีการนำเรื่อง ไม่ทำให้ผลความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน
2. การอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยมีการนำเรื่องและไม่มีการนำเรื่อง มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านคล้ายคลึงกัน

อภิปรายผล

1. ในการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่มีการนำเรื่องกับการนำเรื่องทั้ง 3 แบบ คือการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย ด้วยบทสรุปภาษาอังกฤษ และด้วยบทสรุปเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย ผลปรากฏว่าการนำเรื่องในแต่ละแบบไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็ได้ผลเช่นเดียวกับการศึกษาของคริสโตเฟอร์ (Christopher. 1978 : 3464 - A) ที่พบว่า การได้การนำเรื่องแบบบทสรุปย่อไว้ตอนต้น และการจัดบทสรุปเป็นคำถามล่วงหน้าไม่ส่งผลต่อการอ่านเรื่องสั้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้จัดการนำเรื่องไว้ให้เช่นเดียวกับการศึกษาของ เดวิด (David. 1978 : 835- A)

ซึ่งไม่พบความแตกต่างของการให้การนำเรื่องในลักษณะของคำถามและโดยการจัดให้มีการนำเรื่องแบบสรุปย่อกับความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ เวกิให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะนักเรียนมีความสามารถทางภาษาใกล้เคียงกันมากการนำเรื่องจึงไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และจากการศึกษาของซิงเกิลตัน (Singleton, 1980 : 4392-A) ที่พบว่า การให้การนำเรื่องเป็นบทสรุปล่วงหน้าก่อนการอ่านไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจแตกต่างจากการอ่านที่ไม่ให้การนำเรื่อง ซิงเกิลตันอ้างว่าการศึกษาของผู้วิจัยรุ่นหลังส่วนมากไม่พบความแตกต่างของการให้การนำเรื่อง แต่จากการทดลองของเขาถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจะพบว่ากลุ่มที่ได้การนำเรื่องจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการนำเรื่อง

เหตุผลที่อาจทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีการนำเรื่องและไม่มีการนำเรื่องแตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเนื่องจากสิ่งต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นความเข้าใจเป็นเรื่องของความสามารถทางสมองที่สูงกว่าความรู้ความจำ การนำเรื่องส่งผลในการบอกเนื้อหาที่ได้อ่านซึ่งส่วนใหญ่ช่วยในการรับรู้เนื้อหา แต่ขึ้นความเข้าใจเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากขั้นการรับรู้เนื้อหา ความเข้าใจในการอ่านจึงได้รับอิทธิพลต่อการนำเรื่องน้อยมาก แม้จะถูกกระตุ้นแต่ก็ไม่มากพอที่จะทำให้แตกต่างกันได้

2. คำถามประเภทความเข้าใจเป็นคำถามที่นักเรียนไม่คุ้นเคย นักเรียนขาดทักษะในการหาคำตอบ นักเรียนจึงกลับไปอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากไม่ได้เก็บข้อความคืน จึงไม่ได้เป็นผลของการนำเรื่อง ซึ่ง แมคสแปโร (McSparrow, 1980:599-A) ได้ศึกษาพบว่า การให้การนำเรื่องไม่มีผล

ต่อความเข้าใจของเด็กกลุ่มที่เรียนเก่งกับเด็กกลุ่มอ่อน เพราะเด็กกลุ่มเก่งสามารถอ่านได้เร็วอยู่แล้ว แต่กลุ่มอ่อนใช้เวลาอ่านกลับช้าลง

3. ลักษณะของการจัดการนำเรื่อง อาจจะเป็นไปได้ที่การจัดการนำเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมาก ไม่คลุมเนื้อหาสำคัญไว้หมด หรือไม่ก็แจ่มแจ้งเป็นขั้นตอน จากการศึกษาของ นีน (Kneen. 1980 : 43 - 86 - A) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านโดยให้การนำเรื่องกับการไม่ให้การนำเรื่อง ผลปรากฏว่าได้ผลแตกต่างกัน โดยการนำเรื่องจะมีความยาว 500 คำ จากเนื้อเรื่องจริง ๆ 2,500 คำ แต่การนำเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความยาว 25 - 30 คำ จากเนื้อเรื่อง 200 - 300 คำ อาจเป็นสาเหตุที่การนำเรื่องไม่ได้ช่วยการอ่านได้เต็มที่

4. ลักษณะของข้อความที่อ่าน ข้อความที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาอาจจะมีการจัดระบบในตัวก็อยู่แล้ว มีการแยกแยะความสำคัญของเนื้อหาไว้อย่างดี ทำให้การนำเรื่องมีอิทธิพลน้อยลงไปยัง ออซูเบล (Clawson and Brannes. 1973 : Citing Ausubel. 1963 : 29) ได้ให้ความเห็นว่า การนำเรื่องจะมีอิทธิพลลดลงเมื่อข้อความที่อ่านมีการเรียงลำดับเนื้อหา แยกแยะสาระสำคัญ และสละย่อไว้แล้วจึงทำให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบการให้การนำเรื่อง 3 แบบ คือการนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย ด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และการให้บทสรุปเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยาย ผลปรากฏว่าการนำเรื่องแต่ละแบบไม่ทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับการศึกษาของ โคเลอร์ (Kochler. 1979 : 1264 - A) ที่ศึกษาการนำเรื่องโดยให้บทสรุปเป็นประโยคบอกเล่า บทสรุปเป็นคำถามแบบเลือกตอบ บทสรุปที่เป็นคำถามให้ตอบแบบบรรยาย และบทเรียนที่แนะนำการเขียนตอบบทสรุปที่ให้เป็นคำถาม และจากการศึกษาของ เคอร์สเทน (Kersten. 1976 : 3577 - A) ซึ่งผู้วิจัยทั้งสองให้เหตุผลสอดคล้องกันว่าอาจจะมาจากสาเหตุที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงพอ ๆ กันอยู่แล้ว เมื่ออ่าน

ข้อความก็จะจึกลำดับไ้เองโดยอัตโนมัติ ผลจึงไม่แตกต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจะพบว่าการจัดการนำเรื่อง
ควยบทสรุปเป็นภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งการให้การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็น
ภาษาแม่แก่นักเรียนก่อนการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ซิงห์ (Singh. 1976 : 76)
ได้ให้ความเห็นว่าเป็นการให้ความอยากรู้อยากเห็นที่น่าพอใจแก่นักเรียนเพราะจะได้
รู้แนวเนื้อหาของบทเรียน นักเรียนจะรวบรวมการเรียนรู้ศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ
ได้ดี การให้การนำเรื่องควยบทสรุปภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าเล็กน้อยและสูง
กว่าการนำเรื่องควยบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย ซึ่งสอดคล้องกับงาน
วิจัยของโปรเจอร์และคนอื่น ๆ (Proger and Others. 1970 : 28-33)
ที่พบว่าการนำเรื่องโดยให้บทสรุปเป็นภาษาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง นักเรียนจะมีความเข้าใจ
สูงกว่าการนำเรื่องแบบมีข้อสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งโปรเจอร์และคนอื่น ๆ ให้เหตุผลว่า
การให้การนำเรื่องควยบทสรุปเป็นภาษาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านได้รับ
ความคิดรวบยอดมากกว่าที่เป็นคำถาม

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษควยบทสรุป
เป็นภาษาไทย บทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบ
บรรยายกลุ่มหนึ่ง กับการอ่านที่ไม่มีการนำเรื่อง ผลปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างกัน
ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของนักวิจัยหลายคน ทั้งคำอ้างของซิงเกิลตัน
(Singleton. 1980:4392-A) ว่าการศึกษาวิธีการให้การนำเรื่องก่อนการอ่าน
ในช่วงระยะเวลาสองสามปีที่ผ่านมาไม่พบความแตกต่างกันแม้ว่าคะแนนเฉลี่ยจะมีแนวโน้ม
ต่างกันก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยต่อไปภายหน้าดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนหรือสำหรับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา

แม้ว่าการศึกษาค้างนี้พบว่า การจัดการนำเรื่องก่อนการอ่านข้อความไม่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านข้อความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้วมีผลที่เป็นประโยชน์ซึ่งขอเสนอไว้ดังนี้

1.1 การเรียนการสอนครูควรนำเรื่องไปใช้ตามความเหมาะสม เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ถ้าผู้เรียนรับประสบการณ์ที่เป็นการนำเรื่องเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ใหม่ ก่อนที่จะอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนจะสามารถโยงสิ่งที่เขารู้มาสู่สิ่งที่เขาจะค้นหา

1.2 จากการทดลองค้างนี้ ปรากฏว่าการนำเรื่องเป็นบทสรุปภาษาไทย มีแนวโน้มทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษสูงกว่าการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ และด้วยบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย ดังนั้นในกระบวนการการเรียนการสอนครูอาจจัดการนำเรื่องให้เป็นแบบบทสรุปภาษาไทยหรือครูอาจจะทดลองสอบถามความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องที่สอนไปแล้ว โดยให้นักเรียนให้เขียนบทสรุปภาษาไทย หรือให้ฟังก่อนการอ่านผู้เรียนจะได้เกิดแนวความคิดที่ถูกต้องว่าเขาจะอ่านอะไรเพื่อให้โอกาสที่จะได้เตรียมตัวเมื่อพบกับความคึกใหม่ ๆ การเตรียมเช่นนี้เป็นการเตรียมเพื่อการอ่านอย่างกระตือรือร้นและมีความหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 อาจนำการนำเรื่องแบบต่าง ๆ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามความสามารถทางภาษา คือกลุ่มที่มีความสามารถสูง กลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ ว่าการนำเรื่องสามารถช่วยนักเรียนที่มีความ

สามารถระดับไหน เพราะกลุ่มที่ทดลองนี้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อสอบมาตรฐาน

2.2 อาจนำการนำเรื่องและไม่มีการนำเรื่องไปทดลองกับนักเรียนระดับอื่น ๆ เพื่อดูว่าการนำเรื่องแบบใดเหมาะสมกับชั้นที่ทดลอง

2.3 อาจจะศึกษาเจตคติ เวลาที่ใช้ในการอ่านและการทำแบบทดสอบของกลุ่มที่มีการนำเรื่องและไม่มีการนำเรื่อง เพื่อศึกษาว่าการนำเรื่องนักเรียนมีเจตคติแตกต่างกับการไม่มีการนำเรื่องหรือไม่และเวลาที่ใช้แตกต่างกันหรือไม่

2.4 ควรจะมีการทดสอบเกี่ยวกับการนำเรื่องก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่องทำในรูปแบบเลือกตอบ เติมคำ หรือตอบบรรยาย เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่าผู้เรียนเข้าใจการนำเรื่องเป็นอย่างดีก่อนนำไปทดลอง

2.5 อาจนำการนำเรื่องแบบต่าง ๆ ไปสอนวิชาอื่น ๆ เช่นวิชาอ่านไทย สังคมศึกษา สุขศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่า การนำเรื่องช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

2.6 ควรใช้เวลาในการทำการวิจัยมากกว่านี้เพราะเวลาอาจมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับที่แตกต่างกันได้

2.7 ควรเขียนบทนำเรื่องให้ชี้แนะพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดแทนการเขียนบทนำเรื่องที่ชี้แนะเนื้อหา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ การเปรียบเทียบวิธีการสองวิธีในการทดสอบความเที่ยงตรงของ
ลำดับชั้นการเรียนรู้ ปรินิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 130 หน้า อักสำเนา
- การฝึกหัดครู, กรม ศึกษานิเทศก์ การใช้ภาษาสำหรับนักเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2511, 148 หน้า
- กุสุมา มานะสุนทร ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่หนึ่งในระดับมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2518, 140 หน้า อักสำเนา
- จรรยา สุวรรณทัต การทดลองสอนสังกัดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์แก่เด็กไทย
ระดับ 7 - 8 ขวบ จงเจริญการพิมพ์ 2519, 278 หน้า
- ✓ จินดา โพธิ์เมือง "ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่าน" วิทยาสาร
ม.ช. 5(1) : 17 - 27 มกราคม - มิถุนายน 2520
- เจียมจิตร ห่าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ
โดยใช้วิธีนำเรื่องสามแบบ ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อักสำเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
..... เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 5 วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
- ปฐม นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และ
ความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษาปีที่ 1 ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 125 หน้า อักสำเนา
- ปริญญา เกื้อหนุน การศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีใช้และไม่ใช้การฟัง
ประกอบ ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 67 หน้า อักสำเนา

พัฒน์ น้อยแสงศรี ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 321 หน้า

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ การสอนภาษาอังกฤษ สงขลา คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2520, 360 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
286 หน้า

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ความเป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา

เอกสารของกองวิชาการ ส่งเสริมการพิมพ์ 2504, 212 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ คู่มือการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ โอเคียนการพิมพ์ 2518,
161 หน้า

สมจิต เอี่ยมสุกนิมิต การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,
151 หน้า อักสำเนา

สมบูรณ์ ฉิตพงศ์ "การเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม" วารสารการ

วัดผลการศึกษา 1(3) : 26 - 35 มกราคม - เมษายน 2523

อนันต์ ศรีโสภะ หลักการวิจัยเบื้องต้น วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

เอี่ยมพร จตุรธารง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีการจัดความ

คิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยวิธีการต่าง ๆ กับบทความที่ไม่ได้จัดความคิดรวบยอด

ของเนื้อเรื่องในระดับชั้น ป.6 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2521, 128 หน้า อักสำเนา

Ausubel, D.P. Educational Psychology : A Cognitive View. New York,
Holt, Rinehart and Winton, 1968. 685 p.

_____. "The Use of Advanced Organizers in the Learning and
Retention of Meaning Material," Journal of Educational Psychology.
51 : 267 - 272, July, 1960.

- Ausubel, D.P. and D. Fitzgerald, "Organizer, General Background and Antecedent Learning Variables in Sequential Verbal Learning," Journal of Educational Psychology. 53 : 243 - 249, July 1962.
- Baker, Robert Lawrence. "The Use of Information Organizers in Ninth Grade Social Studies," Dissertation Abstracts International. 36(10) : 6629 - A, April, 1976.
- Bernard, Edwin Micheal. "The Effects of Advance Organizer and Within Text Questions on the Learning of a Taxonomy of Concepts," Dissertation Abstracts International. 36 : 5933 - A, March, 1976.
- Bond, Gul L. and Mile S. Tinker. A Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton Century Crofts, 1957. 486 p.
- Christopher J. Crook A Comparison of the Effect of Advanced Organizers and Adjunct Questions on the Comprehension of Key Elements of the Short Story at the Second Level," Dissertation Abstracts International 39(6) : 3464 - A, December, 1978.
- Clawson, E.U. and B.R. Branes. "The Effects of Organizers on the Learning of Structured Antropology Materials in Elementary Grade," Journal of Experimental Education. 42(1) : 11 - 15, Fall, 1973.
- David P. Sylves, "A Comparison of the Effects of Questions and of Advance Organizers on Comprehension and Retension of Prose Materials," Dissertation Abstracts International 39(2):835-A, August, 1978.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi, Prentice Hall of India Private Limited, 1969. 568 p.
- Dobson, Julia. "Making the Most of Reading," English Teaching Forum. 6 : 3 - 9, March - May, 1973.
- Edwards, Barara Ann. "The Effect upon Comprehension of the Presence and Type of Cognitive Organizer and of the Syntactic Structure of Recall Questions," Dissertation Abstracts International. 57 (7) : 4114 - A, January, 1977.
- Fan Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 137 p.
- Finocchiaro, Mary. English as a Second Language : From Theory to Practice. New York, Regents Publishing Company, Inc., 1974. 230 p.
- Fries, Charles C. Linguistic and Reading. Holt, Rinehart and Winston, 1963.

- Frost, Joe L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois, Scott Foresman and Company, 1967. 43 p.
- Gagne, Robert M. The Conditions of Learning. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1965. 308 p.
- Gubrud, Allan Roy. "The Effect of an Advance Organizer and a Concrete Experience on Learning the Concept of Vectors in Junior and Senior High School," Dissertation Abstracts International. 31(12) : 4281 - A, January, 1971.
- Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1956. 565 p.
- Harris, David Payne. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969. 150 p.
- Harvey, Anamaria. "Why Teaching," English Teaching Forum. 18(1) : 34 - 35, January, 1980.
- Holms, J.A. "Speed Comprehension and Power in Reading," in Improving Reading in Secondary Schools. p. 64 - 72, October 1962.
- Jackson, James Edward. "A Study of Differential Effects of Concurrent Cognitive Organizers, Pictures and Underline Words on Literal and Inferential Comprehension in Sixth, Seventh and Eighth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 37(10) : 5566 - A, March, 1977.
- Kennedy, Keith Alvin. "The Effectiveness of a Comparative Advance Organizer in Learning and Retention of Matrix System Concepts," Dissertation Abstracts International. 35(12) : 7786 - A, June, 1975.
- Kersten, Thomas L. "The Effect of an Advance Organizer on the Learning and Retention of Selected College Algebra Concepts," Dissertation Abstracts International 57(6) : 3577 - A, December, 1976.
- Kneen, Mary "A Comparison of the Effects of Two Types of Advance Organizers on Comprehension of a Reading Task," Dissertation Abstracts International 40(8) : 4386 - A, February, 1980.
- ✓ Kobayashi Yoko, "A New Look at Reading in the College Program," English Teaching Forum. 13 : 3 - 4, March - April 1970.
- Kochler Paul Henry. "The Effects of Interspersed Organizers on Comprehension of Written Prose," Dissertation Abstracts International. 40(3) : 1264 - A, September, 1979.

Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw-Hill Book Company, 1964. 239 p.

Lawton, Joseph J. "The Use of Advance Organizers in the Learning and Retention of Selected Algebra Concepts," Dissertation Abstracts International. 37(6) : 3577 - A, December, 1967.

Lucas, Keith Branwell. "Cognitive Structure Change in Astronomy Students Using Advance Organizer Matched with Cognitive Style," Dissertation Abstracts International. 30(7) : 4167 - A, January, 1979.

Maher, Phillip Ray. "The Effects of Advance Organizers on the Interpretative Level of Reading Comprehension of Selected Fourth and Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 36(5) : 2616 - A, November, 1975.

McSparrow, Heddy. "The Effects of Organizer Versus Generative Instructions in Enhancing Literal Comprehension in Good and Poor Reading Sixth Grade," Dissertation Abstracts International 41(2) : 599 - A, August 1980.

Meena, Victor George. "The Effects of Written and Graphic Comparative Advance Organizers upon Learning and Retention from an Audiovisual Presentation," Dissertation Abstracts International. 407 : 3713 -A, January, 1980.

Morganett, Larry, "The Effects of Testing and Level of Knowledge of an Advance Organizer on Learning and Retention of Social Studies Content," Dissertation Abstracts International 41(4) : 1525 - A, October, 1980.

Newell, Allen and Simon Herbert. Human Problem Solving. New Jersey, Prentice-Hall Englewood Cliffs, 1970. 920 p.

Otto, Wayn, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel. How to Teach Reading. Addison-Wesley Publishing Company, 1979. 361 p.

Parasi, Anthony Joseph. "Advance Organizer and Knowledge-of-Results in a Self-Instructional Program in the Health Science," Dissertation Abstracts International. 38(5) : 2730 - A, November, 1977.

Proger, Barton B. and others. "Conceptual-Pre-Structure for Detailed Verbal Passages," The Journal of Educational Research. 64(1) : 28 - 33, September, 1970.

- Robinson, Francis Pleasant. Effective Study. Rev. ed., New York, Harper, 1961. 480 p.
- Shmurak, Carole Bernstein. "The Effects of Varying the Cognitive Style of Advance Organizers on Learning of Expository Science Material by Eighth Grades," Dissertation Abstracts International. 35(4) : 2075 - A, October, 1974.
- Singh, Bir "Experimenting with Teaching Technique," English Teaching Forum. 16(4) : 40 - 41, October, 1978.
- Singleton, Roy, Jr., "The Effects of upward Bound Students' Use of Advance Organizers as An Aid to Reading Comprehension of Selected Expository Material," Dissertation Abstracts International. 40(8) : 4392 - A, February, 1980.
- Smith E. Brooks and others. Language and Thinking in School. 2nd. ed., New York, Holt Rinehart and Winston, 1976. 438 p.
- Smith, Samuel. Best Method of Study. 4th. ed., New York, Harper & Row, 1970. 132 p.
- ✓ Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 11 : 2 - 8, 1973.
- Stordahl Calmer L. and Clifford M. Christensen. "The Effect of Study Techniques on Comprehension and Retention," The Journal of Education Research. 1 : 61 - 70, February, 1972.
- Tinker, Mile A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton-Century Croft, 1962. 672 p.
- Vallette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd. ed., New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1977. 349 p.
- Vilas Hanakin. A Handbook on English Language Teaching Method for Thai Teacher Trainees. Singapore, SEMEO Regional English Language Center, 1970. 135 p.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw-Hill Book Company, 1962. 672 p.
- ✓ Williams, David L. "Rewritten Science Material and Reading Comprehension," The Journal of Educational Research. 61 : 204, 1968.

חנאחארת

ภาคผนวก ก.
ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

ตารางที่ ๖ ค่า P_H , P_L , p , r ที่ได้จากกรวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ

ข้อข้อความ	ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
Colours	1	.74	.07	.37	.69	14.3
	2	.96	.26	.66	.74	11.4
	3	.89	.19	.55	.69	12.5
	4	.63	.15	.38	.50	14.3
	5	.81	.07	.41	.73	13.9
	6	.89	.11	.50	.75	13.0
	7	.37	.07	.20	.43	16.3
	8	.96	.33	.69	.70	11.0
	9	.56	.07	.28	.57	15.3
	10	.67	.11	.37	.59	14.3
Surfing	1	.56	.07	.28	.57	15.3
	2	.81	.33	.58	.49	12.2
	3	.85	.22	.54	.62	12.6
	4	.70	.19	.44	.51	13.6
	5	.70	.22	.41	.56	13.9
	6	.85	.15	.50	.68	13.0
	7	.74	.22	.48	.52	13.2
	8	.52	.26	.39	.28	14.1
	9	.41	.07	.22	.47	16.1
	10	.67	.19	.42	.49	13.8

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อข้อความ	ข้อที่	P _H	P _L	p	r	Δ
Transportation	1	.93	.22	.60	.71	11.9
	2	.56	.15	.34	.45	14.6
	3	.81	.07	.41	.73	13.9
	4	.63	.19	.40	.46	14.0
	5	.44	.04	.21	.57	16.3
	6	.56	.19	.34	.45	14.6
	7	.70	.07	.35	.66	14.5
	8	.93	.30	.65	.66	11.5
	9	.59	.22	.40	.39	14.0
One Is Worth Nothing.	1	.89	.70	.80	.28	9.6
	2	.93	.44	.72	.57	10.7
	3	.81	.15	.47	.65	13.3
	4	.30	.11	.20	.28	16.4
	5	.70	.22	.46	.48	13.5
	6	.93	.19	.59	.73	12.1
	7	.37	.15	.25	.28	15.6
	8	.70	.22	.46	.48	13.5
	9	.81	.26	.54	.55	12.6
	10	.74	.33	.54	.41	12.6
	11	.44	.26	.35	.20	14.6
DDT	1	.89	.56	.74	.41	10.4
	2	.78	.19	.48	.58	13.2
	3	.59	.04	.27	.66	15.5
	4	.37	.07	.20	.43	16.3
	5	.89	.44	.68	.51	11.1

ตาราง 10 (ต่อ)

ชื่อข้อความ	ข้อที่	P _H	P _L	p	r	Δ
DDT	6	.78	.15	.46	.62	13.4
	7	.78	.15	.46	.62	13.4
	8	.63	.22	.42	.42	13.8
Thanksgiving	1	.70	.26	.48	.44	13.2
	2	.41	.07	.21	.49	16.2
	3	.56	.15	.34	.45	14.6
	4	.96	.48	.76	.62	10.2
	5	.93	.26	.63	.69	11.7
	6	.74	.22	.47	.54	13.4
	7	.74	.04	.34	.74	14.6
	8	.93	.22	.60	.71	11.9
	9	.93	.41	.70	.59	10.9
The Eskimos	1	.37	.07	.20	.43	16.3
	2	.74	.37	.56	.38	12.4
	3	.89	.30	.62	.61	11.8
	4	.89	.22	.57	.67	12.3
	5	.96	.19	.62	.78	11.8
	6	.52	.04	.24	.62	15.8
	7	.85	.26	.57	.59	12.3
	8	.93	.11	.53	.79	12.7
	9	.78	.15	.46	.62	13.4
	10	.81	.15	.47	.65	13.3

ตาราง 10(ต่อ)

ข้อข้อความ	ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
Money for Hard Work.	1	.93	.52	.75	.52	10.3
	2	.63	.22	.42	.42	13.8
	3	.89	.22	.57	.67	12.3
	4	.59	.26	.42	.34	13.8
	5	.70	.15	.41	.56	13.9
	6	.74	.22	.48	.52	13.2
	7	.44	.04	.21	.57	16.3
	8	.56	.15	.34	.45	16.6
	9	.81	.37	.60	.46	12.0
	10	.74	.22	.48	.52	13.2
	11	.63	.19	.40	.46	14.0
	12	.52	.30	.41	.23	13.9

ภาคผนวก ข.

ข้อความและการนำเรื่อง

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนข้อความที่ให

ทุกหนทุกแห่งย่อมมีสี ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ ในภาษาอังกฤษเราใช้สำนวนเกี่ยวกับสีในการบอกความรู้สึกนึกคิด สีที่เห็นในอาหารมี ๒ ประเภทคือสีธรรมชาติเป็นสีที่มีความปลอดภัยต่อร่างกาย เมื่อเรารับประทานเข้าไป แต่สีเทียมหรือสีวิทยาศาสตร์บางชนิดเป็นอันตรายต่อร่างกาย

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนข้อความที่ให

Colours are everywhere. They can change our feelings. We use colour words to show our feelings. There are two kinds of colour in food. Natural colours are safe to our bodies but some artificial colours are dangerous to eat.

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให

1. Where can we see colours?
2. How can colours change our feelings?
3. How can we use colour words to show our feelings?
4. What kinds of colour are safe to eat?
5. What are harmful colours?

The world is full of colours. Look around you--colours are everywhere. The sky, trees, flowers, and animals all have natural colours. There are also colours in our clothes, and in the things we use in our homes. Some colours are bright; others are dull. Some colours are dark and others are light.

Colours can affect our feelings. Some colours make us feel cool and calm. These "cool colours" are blue and green. Other colours make us feel warm. Red and orange are warm colours. Colours that are very dark often make us feel unhappy, and light colours give us a calm feeling.

There are many expressions in English which use colour words. Here are a few of them;

"When he hit me, I saw red." (I became very angry.)

"When I am far away from my family, I feel blue." (I feel unhappy.)

"That boy won't fight; he's yellow." (He is not brave; he is afraid to do it.)

"When I saw her new bicycle, I turned green with envy." (I want it very much; I was jealous.)

Colours make food look pretty. Close your eyes and think of the dark brown colour of chocolate, the black colour of black sticky rice, the yellow colour of pumpkins and mangoes, the green colour of vegetables, and the orange colour of oranges. The colours of these foods do not harm our bodies because they are natural colours.

But there are also colours in food that are not natural. We call them artificial colours. We see artificial colours in sweets, candies, soft drink, ice cream, and syrup. Lots of people believe that food tastes better when the colour is bright. So people who make foods to sell often add colours to

them. Some colours are safe to eat. They are harmless. But other colours are harmful to eat. They are poisonous, and they stay in your body and kill you slowly. Can you be sure that the artificial colours in your bodies are harmless? Do not forget that harmless colours cost more than harmful colours do!

Children eat food with artificial colours more than grown-ups do. This is because children eat more ice cream, candies and other food with bright colours than older people do.

Vocabulary

look around = มองดูรอบ ๆ

nature = ธรรมชาติ

bright = สดใส

dull = ไม่สดใส

affect our feeling = มีผลต่อจิตใจและ

dark = เข้ม (สี) ความรู้สึกของเรา

light = อ่อน (สี)

add = เติม

soft drinks = น้ำหวาน, น้ำอัดลม

cool = เย็น

warm = อบอุ่น

expression = คำกล่าว

brave = กล้าหาญ

envy = ความอิจฉา

harm (v), harmful (adj) = เป็นอันตราย

artificial colour = สีเทียม

syrup = น้ำเชื่อม

grown-ups = ผู้ใหญ่

Choose the best answer.

1. Which sentence is not true?

- a. We see colours everywhere.
- b. Colours can change our feelings.
- c. Colours make food look good to eat.
- d. Colours make the world an unhappy place.

2. Which is natural colour?

- a. the colour in oranges
- b. the colour in ice cream
- c. the colour in our clothes
- d. the colour in the things we use in our homes

3. Which colour makes us feel unhappy?

- a. grey
- b. black
- c. brown
- d. violet

4. Which sentence ~~does~~ not use colour words to express feelings?

- a. When he laughed at me, I saw red.
- b. I feel blue when my dog dies.
- c. That boy is yellow; he is running away.
- d. I put colour into the water; it turns green.

5. Why are colours in vegetables, pumpkins and oranges not dangerous to our bodies?

- a. Because they are cool colours.
- b. Because they are pretty colours.
- c. Because they are ordinary colours.
- d. Because they are artificial colours.

6. Why do people put colours in food?
- a. The food is safe to eat.
 - b. The food will taste better.
 - c. They want to harm children.
 - d. The food will look good to eat.
7. Which sentence is not true?
- a. Harmful colours are everywhere.
 - b. Harmful colours do not stay in your body.
 - c. Harmful colours are cheaper than safe colours.
 - d. Harmful colours are prettier than harmless colours.
8. What colours are safe to eat?
- a. natural colours
 - b. harmful colours
 - c. pretty colours
 - d. artificial colours
9. Which sentence is true?
- a. Food should have natural colours.
 - b. People who sell food are not safe.
 - c. Artificial colours do not harm our bodies.
 - d. Food with bright colours tastes better than with dark colours.
10. Which is the best advice?
- a. Eat everything and don't worry.
 - b. Eat only food with natural colours.
 - c. Water has no colour so it is safe to drink.
 - d. Ask the food seller if the colour is harmful or harmless.

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

กระดานโต้คลื่นเป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันในบริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกซึ่งเป็นบริเวณที่มีลมแรงและคลื่นจัด การเล่นนั้นเป็นการยืนบนกระดานแล้วให้คลื่นซัดเข้าหาฝั่ง อุปกรณ์ประกอบด้วยแผ่นกระดานซึ่งอาจเป็นไม้หรือพลาสติกมีขนาดกว้าง ๑ - ๑½ ฟุต ยาว ๘ ฟุต ผู้เล่นต้องออกไปทางฝั่ง ๑๐๐-๓๐๐ หลา เมื่อมีลูกคลื่นใหญ่ผู้เล่นต้องพยายามยืนบนกระดานนั้น คลื่นจะพัดเข้าฝั่ง อันตรายที่เกิดขึ้นก็อาจเกิดจากผู้เล่นตกจากกระดานแล้วถูกกระดานกระแทกเอา

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

Surfing is a water sport. It consists of standing up on a board and riding it to the shore. Large waves of the shores of the Pacific Ocean are very good for it. The size of the board is about 1-1½ feet wide and 8 feet long. For surfing, the surfer must go out into the sea from 100 to 300 yards from the beach. When there are big waves behind him, he stands up and rides the board to the shore. It is dangerous when surfers fall off the board and the surfboard hits them

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. What is surfing?
2. What are necessary for surfing?
3. Why are the shores of the Pacific Ocean good for surfing?
4. What is the size of the surfboard?
5. What must a surfer do before riding the surfboard?
6. How is surfing sometimes dangerous?

Surfing is a very exciting water sport and a lot of fun for people of all ages. This sport consists of standing up on a board and riding it to the beach. Rolling toward the beach, the waves carry the surfboard with them. The action of riding a surfboard is fast, exciting and sometimes a little bit dangerous. Sometimes people fall off the board and are hit by it.

For good surfing, there must be large waves coming in from the ocean. If there are not big waves, a person cannot go surfing because small waves do not have enough power to carry the surfboard very far. The shores of the Pacific Ocean are often good for surfing. For instance, the beaches of Australia, New Zealand, Hawaii and California are all famous for the excellent surfing available there. The waves in the state of Hawaii are probably the best in the world. Sometimes they reach a height of more than 20 meters. Good conditions, surfing can be found in Africa. Unfortunately, the Gulf of Thailand is not very good for surfing.

A surfboard is usually about one or one and a half feet wide and about eight feet long. It is not very difficult to learn how to use one. A surfboard usually consists of a wooden or plastic "board" covering with fiberglass. Learning how to use a board well is easy.

Before surfers can ride the waves, they must go out into the sea from 100 to 300 yards from the beach. Then they wait for a big wave. Finally, when a big wave rises behind the surfers, they stand up and try to ride the board toward the shore.

Vocabulary

exciting = น่าตื่นเต้น
 consist = ประกอบด้วย
 ride = ขี่ นั่ง
 roll = ม้วน กลิ้ง
 wave = ลุกคลื่น
 carry = บรรทุก พก
 fall off = ตก หล่น
 behind = ข้างหลัง

enough = เพียงพอ
 power = กำลัง
 available = ใ้ใช้ได้ หาได้
 good condition = สภาพ (อากาศ) ดี
 wooden = ทำด้วยไม้
 wait for = คอย รอ
 finally = ในที่สุด สุกท้าย
 rise = ลอยขึ้น สูงขึ้น

Choose the best answer.

1. What is the meaning of people of all ages?

- a. everyone
- b. the young
- c. children only
- d. old people

2. Why are the beaches of New Zealand good for surfing?

- a. Because they are very large.
- b. Because they are near Hawaii.
- c. Because there are large waves.
- d. Because they are in the warm climate.

3. What do we have to do for surfing?

- a. We have to carry a board on the waves.
- b. We have to hit a board on the large waves.
- c. We have to fall off the board and roll toward the shore.
- d. We have to stand up on the board and ride it to the shore.

4. Why is surfing sometimes dangerous?

- a. Because the waves are too high.
- b. Because the surfboards are broken by the rock.
- c. Because the surfboards hit surfers when they fall off.
- d. Because the surfers fall off the boards by the strong wind.

5. Which condition is good for surfing?

- a. When the waves are small.
- b. When the waves are high and big.
- c. When the waves come from the beach.
- d. When the waves are big and come in from the ocean.

6. Why is the Gulf of Thailand not good for surfing?
- a. Because Thais don't know how to play surfing.
 - b. Because the waves in the Gulf of Thailand are small.
 - c. Because the weather in Thailand is too hot to surf.
 - d. Because the surfboards are difficult to find in Thailand.
7. Why is Hawaii famous for surfing?
- a. Because it is an island.
 - b. Because it is a part of the United States.
 - c. Because it is the place where there are high waves.
 - d. Because it is a lovely place on the Pacific Ocean.
8. What is the shape of the surfboard for good surfing?
- a. round
 - b. square
 - c. rectangle
 - d. triangle
9. Before surfers can ride on the waves, what must they do?
- a. They must ride the surfboard on the beach.
 - b. They must wait for big waves in the sea.
 - c. They must sit on the surfboard and wait for small waves.
 - d. They must build a surfboard from 100 to 300 yard long.
10. What is the important thing for surfing?
- a. The large beach
 - b. The height of the waves
 - c. The shores of the oceans
 - d. The action of riding a surfboard

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

การขนส่งเกิดขึ้นเพราะมนุษย์ต้องการเคลื่อนที่หรือขนส่งอาหารหรือสินค้า สิ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาการขนส่งคือล้อ หลังจากการประดิษฐ์ล้อขึ้นแล้ว เครื่องมือการขนส่งหลาย ๆ แบบทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศก็เกิดขึ้น ประเทศไทยอาศัยการขนส่งทางเรือในการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ การขนส่งที่ใช้ขึ้นอยู่กับสถานที่และความประสงค์

การนำเรื่องเป็นบทสรุปภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

Transportation is wanted when people want to move from place to place, and when they want to carry food and goods. Wheels are the most important thing in transportation. After the invention of the wheels, there are many kinds of transportation. They are air transportation, land transportation and water transportation. Thailand exchanges goods with the other countries by big ships.

การนำเรื่องเป็นคำถามของการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. Why is transportation important?
2. What is the most important thing in transportation?
3. What kinds of transportation do we have in Thailand?
4. In which condition do we use buses?
5. What do big ships carry?

The word transportation comes from the verb to transport. Transport means to carry from one place to another. What things do we carry? We carry people, of course. People always want to move from one part of a city to another. We also carry things, such as oil, coal, rice and other kinds of food, and many kinds of raw materials and manufactured goods.

What is the most important thing in transportation? You should be able to think of many things, for example, fuel, engines, steel, rubber etc. But these are not the most important things. Man invented the most important thing almost 5,000 years ago. It is the wheel. Every kind of transportation uses wheels. Cars, buses, airplanes and boats (they use wheels in their engines!) use wheels.

After the invention of the wheel, man began to build different kinds of transportation. We can divide these into three major kinds; one is air transportation, another is land transportation, and the other is water transportation.

The automobile is man's most important means of transportation, but it has developed only because man was able to build good roads. On these roads we will also find trucks, buses, mini-buses, tricycles, motorcycles and bicycles. We will not find many carts and carriages nowadays. We can find trains and trams in many places. In the air, we can find airplanes in use all over the world. The biggest is the Jumbo Jet, and more than 300 people can fly in one of these huge planes at one time.

In Thailand, the long-tailed boat is the most popular means of getting from one place to another on canals and rivers. The other is

to go by sampan, but this takes much longer.

Big ships carry Thai rice to Hong Kong, while other big ships bring manufactured goods to Thailand from Japan, Great Britain, West Germany and many other countries. Thailand has many types of transportation. Our modern way of life depends on transportation.

Vocabulary

transportation = การขนส่ง	wheel = ล้อ
carry = บรรทุก	automobile = รถยนต์
raw materials = วัตถุดิบ	means = วิธี ทาง
manufactured goods = สินค้าอุตสาหกรรม	
invent = ประดิษฐ์	depend on = ขึ้นอยู่กับ
type = ชนิด	huge = ใหญ่

Choose the best answer.

1. Why is transportation important in modern way of life?
 - a. There are many good roads.
 - b. Modern travelling becomes safer.
 - c. People can build the biggest Jumbo Jet.
 - d. People want to travel from place to place.
2. How was transportation five thousand years ago?
 - a. It was unknown.
 - b. It was fast and safe.
 - c. It was long, slow and dangerous.
 - d. It was not interesting at all.
3. Why is the wheel most important in transportation?
 - a. Because it is for carrying things.
 - b. Because every transportation uses it.
 - c. Because man can invent it very easily.
 - d. Because it is the first thing that man invented.
4. After the invention of the wheel, what did man do?
 - a. He used sampans and boats.
 - b. He had to walk and run.
 - c. He used horses and donkeys.
 - d. He built carts and carriages.
5. Which is the most important transportation from the passage?
 - a. air transportation
 - b. land transportation
 - c. water transportation
 - d. depends on places

6. On mountains, what kind of transportation is suitable?

- a. cars and buses
- b. donkeys and horses
- c. airplanes and Jumbo Jet
- d. all kinds of automobile

7. Why don't we find many carts nowadays?

- a. Because they are dangerous.
- b. Because nobody can build them now.
- c. Because they can carry small things.
- d. Because they are too slow to carry things.

8. Nakhon Pathom has many good roads. What must the most important transportation be?

- a. trucks and buses
- b. carts and boats
- c. donkeys and horses
- d. motorcycles and bicycles

9. Why is water transportation important to modern Thai's way of life?

- a. Because there are many canals and rivers.
- b. Because there are many sampans and long-tailed boats.
- c. Because it is the cheapest and quickest transportation.
- d. Because it is a means to exchange goods with other countries.

การนำเรื่องเป็นทสรูปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

นักเรียนชั้น ม. ๒ คนหนึ่งเก่งวิชาเลขคณิต วันหนึ่งในระหว่างเดินทางไปโรงเรียน เขาผ่านร้านขายผลไม้ก็เห็นป้ายโฆษณาว่า แอปเปิล ๖ ผล ๕ เขาจึงเข้าไปพบกับคนขายว่า ถ้าแอปเปิล ๖ ผลราคา ๕ เซนต์ ตามวิชาเลขคณิตแอปเปิล ๑ ผล จึงไม่ต้องจ่ายสตางค์เลย แล้วเขาก็หยิบแอปเปิลผลหนึ่งมาก็กินแล้วเดินออกไป

การนำเรื่องเป็นทสรูปภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

A young eighth grade boy is good at arithmetic. He can do all arithmetic problems. One day he passed a fruit store and saw a sign "Apples—six for five cents". He went into the store and explained a simple arithmetic problem to the seller. He told the seller that an apple cost nothing. He picked out an apple and walked away.

การนำเรื่องเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. What is a young boy?
2. What is he good at?
3. How much are the apples?
4. What does he tell the seller?
5. How much is an apple according to the boy?

A young boy is in the eighth grade at school. Among other things, he studies arithmetic. He is a good student and a very clever boy. He likes to study arithmetic and he can do all the arithmetic problems in his book very easily.

One day on his way to school, he passes a fruit store. He sees a sign in the window which says; "Apples-six for five cents." An idea comes to him and he enters the store.

"How much are the apples?" he asks the man.

"Six for five cents."

"But I don't need six apples."

"How many apples do you need?"

"It is not a question of how many apples I need. It is simply a problem in arithmetic?"

"I don't understand," said the man. "What do you mean-a problem in arithmetic?"

"Well, if six apples are worth five cents, five apples are worth four cents, four apples are worth three cents, three apples are worth two cents, two apples are worth one cent and one apple is worth nothing. Finally, I need only one apple, and since one apple is worth nothing, it is not necessary for me to pay you anything."

The boy picks out an apple, begins to eat it and walks happily out of the store. The man looks at him with such surprise that he cannot say a word.

problem = ปัญหา
sign = ป้าย
worth = มีค่า ราคา
expect = คาดหมาย

pick out = หยิบ เลือก
surprise = ประหลาดใจ แปลกใจ
cunning = ฉลาดแกมโกง
greedy = จะกละ ละโมภ

Choose the best answer.

1. What does a young boy like to do when he is in grade eight?
 - a. Buy the apples.
 - b. Go into the store.
 - c. Study arithmetic.
 - d. Solve many problems.
2. How is the young boy?
 - a. Good and happy
 - b. Good and clever
 - c. Young and happy
 - d. Clever and greedy
3. Why does he go into the store?
 - a. He wants to buy some apples.
 - b. It is on his way to school.
 - c. He sees a sign in the window.
 - d. He needs a problem in arithmetic.
4. When a boy answers the question, how is the seller?
 - a. He is happy.
 - b. He is angry.
 - c. He isn't expecting this answer.
 - d. He doesn't know the answer.
5. If three mangoes are worth four baht, which sentence is right?
 - a. One mango isn't worth anything.
 - b. Six mangoes are worth eight baht.
 - c. Five mangoes are worth three baht.
 - d. Four mangoes are worth six baht.

6. How much is an apple from this passage?
- a. one cent
 - b. two cents
 - c. six cents
 - d. nothing
7. From the passage, which is possible?
- a. The boy is good because he is good at studying arithmetic.
 - b. The boy is clever because he can do all the arithmetic problems.
 - c. The boy is cunning because he asks the seller for free apple.
 - d. The boy is greedy because he eats an apple quickly.
8. Why can the seller not say a word?
- a. He agrees with the boy.
 - b. He isn't expecting to this answer.
 - c. The boy walks out of the store very quickly.
 - d. He is afraid of the boy because the boy is very clever.
9. Which sentence is true?
- a. The boy gets an apple for free.
 - b. The fruit store is in his school.
 - c. The seller is angry with the boy.
 - d. The boy really wants to buy apples.
10. How is this story?
- a. It is a tale.
 - b. It is a sad story.
 - c. It is an exciting story.
 - d. It is a funny story.
11. What is the best title for this story?
- a. How to buy apples.
 - b. An apple seller.
 - c. A young greedy boy.
 - d. One is worth nothing.

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนข้อความที่ให

แมลงกินพืชผลของเกษตรกร พวกเขาจึงใช้ยาฆ่าแมลงกำจัด ยาฆ่าแมลงนี้คือ ดีดีที ยาฆ่าแมลงนี้มีอันตรายเพราะมันทำลายแมลงและคนได้ในเวลาเดียวกัน ฉะนั้นจึงต้องระมัดระวังในการใช้ เกษตรกรบางคนไม่ทำตามคำแนะนำหรือสละเพระในการใช้ทำให้ยาฆ่าแมลงค้างอยู่ในผลไม้ พืชผักหรือปลา ทำให้อาหารที่ทานมาจากพืชผักเหล่านี้มีอันตราย หลายประเทศได้ห้ามใช้ยาฆ่าแมลง

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให

Farmers use insecticide DDT to kill insects. Insecticide can kill both men and animals. We should be careful when we use it. Some farmers are careless and don't follow the directions therefore, insecticide gets into the fruits, the vegetables and the fish that we eat. Many countries stop using insecticide because it is dangerous.

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นคำถามต้องตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่กำหนดให้

1. What do farmers use to kill insects?
2. Why is insecticide useful and dangerous at the same time?
3. How does insecticide get into our food?
4. Why do farmers not follow the directions?
5. Why have some countries stopped using insecticide?

What do farmers do when insects eat their crops? They spray the crops with DDT. DDT is a kind of insecticide. It kills mosquitoes and flies and other insects. All insecticides are poisonous and they can kill animals and men, too.

If you keep insecticide in your kitchen, its vapour can get into your food. When you eat the food, you will become sick, and you may die. Insecticide kills many farmers in our country because they do not wear a mask when they spray it; and they do not change their clothes and wash their hands after they finish using it.

Perhaps you do not know that you eat insecticide every day. This is because it is in the fruit, the vegetables, and the fish that we eat. Most farmers do not read the directions before they use insecticide. Some farmers read the directions but do not follow them. If the directions say "Use 2 spoonfuls," they will use 4 spoonfuls because they want quick results. So some of the insecticide stays on the fruit and the vegetables and it gets into the soil. From the soil it goes into the rivers and gets into the fish.

Nobody likes to eat food that has poison in it. Many countries have stopped making some kinds of insecticide and they have stopped using them. But Thailand still uses DDT and other dangerous insecticide. So some countries do not want to buy some kinds of crops from Thailand.

crop = พืชผล

spray = พ่น ฉีด

insecticide = ยาฆ่าแมลง

vapour = ระลอก ไอรระเหย

poisonous = เป็นพิษ

a mask = หน้ากาก ผ้าปิดจมูก

a spoonful = เต็มช้อนหนึ่ง

soil = ดิน

Choose the best answer.

1. Why do farmers worry about insects?
 - a. Because some insects eat their crops.
 - b. Because some insects kill their animals.
 - c. Because some kinds of insects kill themselves.
 - d. Because there are fewer insects to help their crops grow.
2. How do we get insecticide into our bodies?
 - a. It is everywhere.
 - b. It is in our food.
 - c. It is on our clothes and hands.
 - d. Insects carry and drop it in our food.
3. Why don't farmers follow directions before using insecticide from this passage?
 - a. Most farmers can't read.
 - b. Farmers want to harm people.
 - c. They don't read the directions.
 - d. They want to kill insects quickly.
4. Why shouldn't we keep insecticide near our food?
 - a. Because it has strong vapour.
 - b. Because it may drop into our food.
 - c. Because insects may touch and carry it to our food.
 - d. Because it is easy to change from place to place by itself.
5. How can some insecticide stay in the fish?
 - a. Fish like to eat insecticide
 - b. Many farmers put it into water to kill insects.

c. Sellers spray it on fish to prevent flies.

d. Rain washes the soil with insecticide and it goes into the water.

6. Which sentence is not good advice to use insecticide?

a. Follow directions carefully.

b. Keep insecticide on high places.

c. Use much insecticide for quick results.

d. Wear thick clothes when we spray insecticide.

7. Why have many countries stopped using insecticide?

a. Because it is not useful now.

b. Because many people don't like to eat food with insecticide.

c. Because they want to buy some kinds of crops from Thailand.

d. Because they want to make the other kinds of insecticide to kill insects.

8. Which sentence is not true?

a. DDT is harmful.

b. We should afraid of DDT.

c. Every kind of crop from Thailand has DDT.

d. DDT is important to farmers and their crops.

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

กาลครั้งหนึ่งมีเศรษฐีคนหนึ่งมีหมู่บ้านแห่งหนึ่งต้องการจะช่วยเหลือชาวบ้าน เขาพยายามหาทางค้นหาว่าชาวบ้านควรจะได้อะไรจากเขา เขานำก้อนหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งมาวางไว้กลางถนนเข้าหมู่บ้านโดยให้ทับถมเงินไว้ใต้ก้อนหินนั้น มีชาวบ้านหลายคนผ่านมาแต่ไม่มีใครทำอะไรเพียงแค่มองและเดินหลบก้อนหินไปด้วยความยากลำบากจนกระทั่งมีชายคนหนึ่งเดินมาพบเข้า เขาพยายามเลื่อนก้อนหินให้พ้นทางเพราะเกรงว่าเมื่อค่ำลงคนจะเดินมาชนและจะได้รับอันตราย เมื่อเลื่อนก้อนหินออกไปเขาพบเงินและคำชมเชยในความซื่อสัตย์

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

Long ago there was a rich man in a village. He wanted to give his money to villagers. He put money under a big stone in the middle of the main road. Few villagers came but did not try to remove it. At last a young man removed the stone because he did not want anyone to hit it and hurt himself. He found the bag of money and some good words for his honesty.

การนำเรื่องเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. What did a rich man want to do?
2. Why did he put a big stone in the middle of the road?
3. How many persons came by the stone? What did they do?
4. Why did a young man remove the stone?
5. What did he find under the stone?

Many years ago there lived a rich man who wanted to do something for the people of his village. First, he wanted to find out whether they would get something from him.

In the center of the main road into the village he put a very large stone. Then he hid behind the tree and waited to see what would happen. Soon there passed an old farmer with his cow.

"What a fool put this big stone right in the center of the road?" said the farmer, but he didn't try to remove the stone. He passed round the stone with some difficulty and went on his way. Another man came along and the same thing happened, then another came, and another, etc. All of them talked about the stone in the center of the road but not one of them tried to remove it. Toward evening, a young man came along. He was honest and hard-working. He saw the stone and said to himself.

"The night will be dark. Some strangers or a neighbour will come along in the dark and strike against the stone and perhaps hurt himself."

The young man then began to remove the stone. He had to push and pull with all his strength to remove it to one side. Then he found a bag full of money under the stone and the words on it. "This money is for the first honest man who removes this stone from the road."

find out = ค้นหา	honest = ซื่อสัตย์
hid behind = ซ่อนตัวอยู่หลัง	neighbour = เพื่อนบ้าน
happen = บังเกิดขึ้น	strike = ชน
remove = เอาออก เลื่อน	strength = กำลัง
stranger = ผู้แปลกหน้า	selfish = เห็นแก่ตัว

Choose the best answer.

1. When did this story happen?
 - a. lately
 - b. yesterday
 - c. long ago
 - d. last month
2. How was the place where the rich man live?
 - a. There were many animals.
 - b. There were many cars and buses.
 - c. There were many rice fields.
 - d. There were many buildings.
3. Where did the rich man put the stone?
 - a. along the road
 - b. behind the tree
 - c. in the rice field
 - d. in the middle of the road
4. Why did he put a big stone there?
 - a. Because he wanted to hurt the villagers.
 - b. Because he wanted to know who was a lazy man.
 - c. Because he wanted to know who was a strong man.
 - d. Because he wanted to give money to the villagers.
5. What did an old man do when he came by?
 - a. He didn't see the stone.
 - b. He hit the stone and hurt himself.
 - c. He walked away after saying something.
 - d. He laughed at the one who put that stone.

6. From 5, why did he do that?

- a. Because he was unhappy.
- b. Because he was foolish.
- c. Because he was unlucky.
- d. Because he was selfish.

7. What is the meaning of "a fool"?

- a. an old man
- b. a rich man
- c. a clever man
- d. a stupid man

8. Why did a young man remove the stone?

- a. Because the stone was very big.
- b. Because he hit it and hurt himself.
- c. Because he wanted the money under the stone.
- d. Because he didn't want anyone to hit the stone.

9 . How was this young man?

- a. He was lazy.
- b. He was honest.
- c. He was strong.
- d. He was clever.

10. How were most of the villagers?

- a. They were lazy.
- b. They were weak. .
- c. They were rich.
- d. They were selfish.

11. What is the meaning of "He was hard working."?

- a. He worked hard.
- b. He liked only hard work.
- c. He looked for hard work.
- d. He worked with heavy things.

12. What should be the title of this story?

- a. Lucky Stone
 - b. A Kind Rich Man
 - c. A Lucky Young Man
 - d. Money for Hard Work
-

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

ในปี ค.ศ. ๑๖๒๑ ชนกลุ่มหนึ่งได้อพยพจากประเทศอังกฤษไปอยู่อเมริกา ณ ที่นั่นพวกเขาพบกับความยากลำบากเพราะเป็นแผ่นดินใหม่และพวกเขาไม่รู้อะไรที่จะปลูกพืชอะไรจึงจะเหมาะสม ดังนั้นพวกเขาจึงขอความช่วยเหลือจากอินเดียนแดง พอถึงปลายฤดูร้อนพวกเขาก็มีอาหารเพียงพอ จึงได้จัดงานฉลองขึ้นเพื่อขอบคุณพระเจ้าที่โปรดพระพรประทานอาหารแก่พวกเขาและได้เชิญอินเดียนแดง มาร่วมงานด้วย

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

In the year 1621, a small group of Englishmen went to America. It was difficult to live in America in those days because it was a new country. The people didn't know what kinds of food to grow. They asked the Indians for help. At the end of the summer they had a lot of food. They had a celebration to thank God. They invited the Indians to the celebration.

การนำเรื่องเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. Where did a small group of people from England go?
2. Why was it very difficult to live in America in those days?
3. Why were the people worried?
4. What did the Indians help them do ?
5. What did they do before they ate food?

In the year 1621, a small group of people sailed from England to live in North America. It was very difficult to live there because it was a new country. There were no roads, houses and cities. The people who came to live in America at that time were very poor. They needed to grow food in the new country. They worked very hard. But they didn't know what kind of food to grow there. So they asked the Indians what they grew. The Indians helped them grow corn and pumpkins and other kind of food. They showed them how and where to get turkeys. At the end of the summer they had a lot of food. They had a celebration. They prepared a long table, and they prepared a lot of food with many turkeys, corn, pumpkin and other kinds of vegetables. They invited the Indians to come because the Indians had helped them. Before they ate the food, they thanked God. After they thanked Him, they sat down and ate a lot of turkey, corn and other kinds of food.

Every year after that time, at the end of summer, they celebrated the harvest. They called the celebration "Thanksgiving" because it was the time when they gave thanks to God because they had enough food for the winter.

People in America celebrate Thanksgiving Day every year in November. They eat a lot of turkey and other food, and give thanks to God because they have plenty of food and a good house to live in. They also talk about the small group of people who celebrated the first Thanksgiving Day more than three hundred years ago.

difficult = ยากลำบาก

prepare = เตรียม

grow = เพาะปลูก

invite = เชิญ

turkey = ไก่จวง

harvest = เก็บเกี่ยว

celebration = งานฉลอง

plenty = มากพอ

Choose the best answer.

1. In the year 1621, how did the Englishmen travel to America?
 - a. By buses
 - b. By carts
 - c. By horses
 - d. By ships
2. Which sentence is the most important difficulty to live in America in those days?
 - a. There ~~was~~ no food.
 - b. There were no roads.
 - c. There were many Indians.
 - d. There were no places to live in.
3. Why didn't the people know what kinds of food to grow?
 - a. Because they never grew food in England before.
 - b. Because they didn't know the place.
 - c. Because there were no places to grow crops.
 - d. Because they were poor and they had no seeds.
4. What did the Indians help the Englishmen do?
 - a. They helped the Englishmen grow corn.
 - b. They helped the Englishmen build houses.
 - c. They helped the Englishmen hunt horses.
 - d. They helped the Englishmen clear the land.
5. Why did the Englishmen have a celebration at the end of the summer?
 - a. Because they had much food.
 - b. Because they wanted to forget England.
 - c. Because they could grow corn and pumpkins.
 - d. Because they thought of their homes in England.

6. What does the word "Him" mean in line 13 ?
- a. God
 - b. An Indian
 - c. An American
 - d. An Englishmen
7. Which sentence is not true from the passage?
- a. Only American people celebrate Thanksgiving.
 - b. America was a rich and fruitful country in those days.
 - c. Corn and pumpkins were found only in America in those days.
 - d. The people in America celebrate Thanksgiving Day in November.
8. How did they prepare the tables in the celebration?
- a. They put a lot of food on a long table .
 - b. They put a lot of food on a round table.
 - c. They sat on the ground and ate a lot of turkey.
 - d. They didn't have any tables and they stood eating.
9. Which should be the best title for this passage?
- a. Celebration
 - b. Thanksgiving
 - c. How to grow corn and pumpkins.
 - d. Why Englishmen went to America.
-

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาไทย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

ในปัจจุบันชาวเอสกิโมยังคงมีสภาพชีวิตเช่นเดียวกับบรรพบุรุษของพวกเขา พวกเขา ยังคงอาศัยอยู่ในกระท่อมที่สร้างจากหิมะที่เย็นจัดจับกันจนแข็งในช่วงฤดูหนาวอันยาวนาน การเดินทางอาศัยล้อเลื่อน ในฤดูร้อนจะทำการล่าสัตว์เก็บเป็นอาหารไว้กิน ส่วนปลานั้นพวกเขาจับได้ตลอดปี ไม่เป็นสิ่งที่หายาก พวกเขาอาศัยกระดูกสัตว์ในการทำเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ

การนำเรื่องเป็นบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

Modern ideas did not make much difference to the Eskimos. They still live in huts made of frozen hard snow in the long winter. They travel on sleds and hunt in summer. They fish all year. There is not enough wood and there is no metal. They use bone for tools.

การนำเรื่องเป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยาย

คำชี้แจง อ่านคำถามต่อไปนี้ก่อนอ่านข้อความที่ให้

1. How do the Eskimos live nowadays?
2. How do they travel?
3. How do they get food in summer and winter?
4. Why are most of their tools made of bone?

Modern ideas are beginning to enter the Eskimos but not enough to make much difference to their way of life. They still spend the winter in igloos the round huts that are built of snow frozen hard. They still travel on sleds that are pulled by dogs. The winter is too cold for hunting, so during that season they live on the stores of seal meat that they have killed in the summer. They hunt reindeer and bears. They also fish all the year round. In winter they make holes in the ice and catch their fish through the holes that they have made.

Eskimos live in very difficult conditions. There is not enough wood to make furniture and there is no metal for tools. They use bone, therefore, for their fish hooks and for the tips of their arrows. Only adaptable workmen can live in these conditions. The Eskimos are adaptable. That is why they are able to live in the Arctic lands.

Vocabulary

enter = เข้าไป	all year round = ตลอดทั้งปี
difference = ความแตกต่าง	catch = จับ
snow frozen hard = หิมะเย็นจับกัน แข็ง	metal = โลหะ
sled = ลากเลื่อน	tool = เครื่องมือ อุปกรณ์
condition = สภาพ	bone = กระดูก
seal = แมวน้ำ	fish hook = เบ็ดตกปลา
bear = หมี	main = สำคัญ
comfortable = สะบายสบาย	tunnel = อุโมงค์

Choose the best answer.

1. How do the Eskimos live now?
 - a. They live like an old time.
 - b. They live more comfortably.
 - c. They live more happily.
 - d. They don't want to change by the modern ideas.
2. What are "igloos"?
 - a. boxes
 - b. houses
 - c. holes
 - d. tunnels
3. What do the Eskimos do in summer?
 - a. nothing
 - b. hunting
 - c. building igloos
 - d. travelling on sleds
4. Why do the Eskimos eat a lot of fish?
 - a. They are good fishermen.
 - b. They don't have the other meat.
 - c. They don't like to eat the other meat.
 - d. They can catch fish all seasons.
5. Why do the Eskimos keep dogs?
 - a. For riding.
 - b. For eating.
 - c. For pulling sleds.
 - d. For hunting seals.

6. Which is the main food of the Eskimos?
- a. seal and dog meat
 - b. fish and bear meat
 - c. seal and fish meat
 - d. reindeer and bear meat
7. What are the Eskimos' tools made of?
- a. bone
 - b. wood
 - c. metal and wood
 - d. bone and metal
8. Which sentence is not true about the life of the Eskimos?
- a. They hunt seals for food.
 - b. They are adaptable workmen.
 - c. They keep reindeer for pulling sleds.
 - d. They use hooks made of bone for fishing.
9. Why do the Eskimos not have much furniture?
- a. Because there is not enough wood.
 - b. Because they don't have time to build it.
 - c. Because they don't have much money to buy it.
 - d. Because the furniture is not necessary for them.
10. Why are the Eskimos called "adaptable men"?
- a. Because they travel on sleds.
 - b. Because they are good hunters.
 - c. Because they are good fishermen.
 - d. Because they can live in difficulty.

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและ
ไม่มีการนำเรื่องในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (ม.3)

บทคัดย่อ
ของ
ฉลวย ชวานาวิก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กรกฎาคม 2524

การศึกษาค้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่มีการนำเรื่องกับการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่อง ๓ แบบ คือ การนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย การนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาอังกฤษ และการนำเรื่องด้วยคำถามที่ต้องการคำตอบแบบบรรยายและเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องที่แตกต่างกันสามแบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม. ๓) ที่กำลังเรียนวิชาทักษะอ่าน ๒ (อ.๐๘๒) ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ที่โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน ๑๒๔ คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม ๑ กลุ่ม กลุ่มทดลอง ๓ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๑ คน การแบ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t -test, F -test

ผลการศึกษาพบว่า การอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยมีการนำเรื่องด้วยบทสรุปเป็นภาษาไทย บทสรุปภาษาอังกฤษ และบทสรุปที่เป็นคำถามต้องการคำตอบแบบบรรยายกับการอ่านที่ไม่มีการนำเรื่องไม่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน และการอ่านข้อความภาษาอังกฤษโดยไม่มีการนำเรื่องและมีการนำเรื่อง มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านคล้ายคลึงกัน

A COMPARATIVE STUDY OF ENGLISH READING COMPREHENSION OF
MATHAYOM SUKSA THREE STUDENTS WITH AND WITHOUT
THE USE OF INTRODUCTORY GUIDE

AN ABSTRACT

BY

CHALUAY CHAONAVIG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

August 1981

The main purpose of this study was to compare the English Reading Comprehension with and without the use of three different introductory guides which are summarized in Thai, in English, and in question to which the written answers were required. The effects of the use of those three introductory guides were also investigated.

The study involved 124 Mathayom Suksa three students, who were taking English Reading No. 052, randomly assigned from the students of Sriwichai Withaya School in Nakhon Pathom during the academic year of 1980. Thirty-one students were assigned in each group : one control group and three experimental groups. The data were analyzed by t-test and F-test.

The results of the study indicated that there was no significant difference between the reading comprehension of the students in the control and experimental groups with and without the use of the three introductory guides.